

Inhoudsopgave

1. Colofon
2. Nieuwtjes van de dorpsraad
3. De kleinste hemertsen
4. Alpe 'd Huzes
5. AED Nederhemert
6. Brandweer nederhemert
7. Bibliotheek in de Gaarde
8. Oorlogsgeschiedenis van Van den Oever
9. Oorlogsdagboek Dina Bodmer
10. Een Hemertse met een hobby
11. Getrouwd!
12. Een jongere stelt zich voor
13. Ondernemers uit Nederhemert
14. De mollenvanger van Hemert
15. De boekenboom
16. Oproep tafeltje dekje
17. Toneelvereniging "Uit vriendschap"
18. Fietsclub TOP
19. Bootcamp
20. Wandelen
21. 40 jaar getrouwd
22. 50 jaar getrouwd
23. Op de vagrant
24. Ds. J.M. van Wijk
25. Herinneringen ds. H. Zweistra
26. Het klompenpad
27. Waterbeheer met een vleugje politiek
28. Melken
29. Column Betje Wolfers
30. Terugblik feestweek
31. Kindermiddag feestweek
32. Foto's koningsdag
33. Speeltuin nederhemert 100 jaar
34. Herdenking 100 jaar speeltuin
35. Foto's parade militaire voertuigen
36. Uit de gemeenteraad
37. Een redactielid stelt zich voor
38. Zaltbommel vier bevrijding –dvd-
39. Sponsortocht jeugdvereniging
40. Rouw

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Martin van Hemert	Willemien Hobo
Gerda Kooijman	René van de Werken
Wim van der Toorn	

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 15,- en een abonnement per post kost € 25,- per jaar. U kunt zich hiervoor aanmelden bij: willemien.hobo@gmail.com.

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

KLEUR:

1 hele pagina - € 550,- per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina - € 100,- voor 1 uitgave
- € 350,- voor 1 jaar

Halve pagina - € 50,- voor 1 uitgave
- € 175,- voor 1 jaar

Kwart pagina - € 25,- voor 1 uitgave
- € 87,50 voor 1 jaar

Achtste pagina - € 15,- voor 1 uitgave
- € 50,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpsraad Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Daar wordt u te woord gestaan en zo nodig doorverbonden. Wanneer de gemeente meermaals niet op uw klachten heeft gereageerd, kunt u contact opnemen met de dorpsraad.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn: Debby Wesselo, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681627 of 06-20737972.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat André Meijer, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Zo vlak voor de zomervakantie ontvangt u van ons de 3e uitgave van de 3e jaargang van onze dorpskrant. We mogen nog steeds constateren dat de dorpskrant goed wordt ontvangen, in en buiten Nederhemert. Ook steeds meer oud-Hemertsen nemen een abonnement op de dorpskrant, zodat ze op de hoogte blijven van het wel en wee van ons dorp. We hopen ook met deze uitgave u weer van veel informatie te kunnen voorzien. Ook hebben we weer veel foto's in de dorpskrant opgenomen, zodat er ook veel te kijken valt.

Ook in de afgelopen 3 maanden is er in ons dorp weer veel gebeurd. Kleine en grote dingen. Blijde en droeve gebeurtenissen. Huwelijken zijn gesloten, kinderen zijn geboren, jubilea zijn gevierd, mensen zijn overleden. Het wel en wee gaat ook ons dorp niet voorbij. En dan denken we ook aan de zieken die er zijn. Ze zijn waarschijnlijk bij u bekend. We denken ook aan de ernstig zieken. We wensen u al het nodige toe. Soms zijn de woorden 'van harte beterschap' niet meer op z'n plaats, omdat de ziekte onomkeerbaar is. We wensen u alles wat nodig is.

De vakantieperiode komt er weer aan. Sommigen zijn al op vakantie geweest. De meesten zullen nog gaan. We wensen u allen een hele goede vakantie toe. Een goede heenreis en een goede thuisreis. Dat de vakantieperiode weer nieuwe krachten mag geven om de draad van het werk straks weer op te pakken.

We wensen u met deze dorpskrant weer veel leesgenot toe.

Wim van der Toorn

Nieuwtjes van de dorpsraad

Nieuws vanuit de dorpsraad.

Tot de vergadering van de dorpsraad op 13 april jl. hebben zich geen tegenkandidaten gemeld om zitting te nemen in de dorpsraad. René van der Werken en Evelyne van Wijk, die herkiesbaar waren, blijven zich dus inzetten voor de leefbaarheid en inwoners van ons dorp.

Aangeschoven in deze vergadering waren Pieter Floor Bassa van de gemeente en Mariska Toonen van STMR.

Uitbreiding aantal steigers.

De heer Pieter Floor Bassa kwam naar aanleiding van verzoeken om uitbreiding van bestaande steigers en het plaatsen van een nieuwe steiger.

Aangezien wij als dorpsraad, op verzoek van inwoners uit Nederhemert, in 2012 een bezwaar hebben ingediend tegen de nieuwe omgevingsvergunning, omdat er door de overlast van de geparkeerde auto's langs de dijk zeer gevaarlijke situaties zijn ontstaan. Hierop hebben wij van de gemeente een kort antwoord gehad, dat er in oktober op terug gekomen zou worden, maar dit is nooit gebeurd.

Nu liggen er dus deze aanvragen, waarop de heer Bassa kwam informeren, hoe er nu in het dorp tegen aan gekeken wordt.

We denken dat er aan de parkeeroverlast niets veranderd is en dat de situatie nog zeker zo gevaarlijk is. We zullen dit punt nogmaals bespreken in onze volgende vergadering op 22 juni.

Wij als dorpsraad maken bezwaar, als er vanuit een groot deel van de bewoners klachten komen over gevaarlijke situaties en/of hinder. Mocht U zich geroepen voelen zelf bezwaar te maken, dan is dat mogelijk tot 8 weken na de publicatie (ongeveer 3 weken na het uitkomen van deze krant).

STMR.

Mariska Toonen kwam namens STMR praten over een eventuele nauwere samenwerking op het gebied van het organiseren van diverse activiteiten voor de zwakkere en oudere mensen uit onze omgeving. In Hedel zijn al een paar activiteiten op proef opgestart door vrijwilligers en ze zou dit graag in andere dorpen ook willen proberen van de grond te krijgen.

Wij zijn positief over de ideeën, maar zien hier nog geen rol voor de dorpsraad. Mocht die er in de toekomst wel zijn, dan gaan we kijken met elkaar hoe we dit in kunnen vullen.

We hebben echter voor de ideeën die er nu liggen geadviseerd om contact op te nemen met het bestuur van de Senioren Vereniging, daar zij ook al diverse dingen organiseren.

Doortrekken Maas-Waalweg.

We zijn door Marieke Renders van de Gemeente Zaltbommel geïnformeerd over het plan om de Maas-Waalweg door te trekken. Daar was ook de heer Hans van Hooft van de Gemeente Maasdiel bij aanwezig.

Op deze bijeenkomst konden we onze visie en adviezen geven.

Wij hebben als dorpsraad geadviseerd vooraf of gelijktijdig de kruising met de Nederhemertsekade aan te pakken, omdat deze al gevaarlijk is en alleen nog maar gevaarlijker gaat worden door het toenemen van het verkeer.

Onze mening is eerst een rotonde en anders niet doortrekken.

Dit advies is meegenomen door beide ambtenaren.

Het college van de gemeente Zaltbommel heeft hier positief op gereageerd en vanaf 2016 een budget beschikbaar gemaakt voor de realisatie. De Raad is geïnformeerd over dit besluit en zal hier hoogst waarschijnlijk in meegaan.

Tevens is er op 8 juni een inloopavond georganiseerd, waar bewoners en geïnteresseerden hun vragen en op- en aanmerkingen konden plaatsen.

Deze avond was zeer druk bezocht. Er waren onder andere veel inwoners van Delwijnen en Wellseind en de belanghebbende grondeigenaren.

We houden U op de hoogte.

Onderhoud in het dorp.

Aan de Molendwarsstraat zijn 3 tijdelijke lantaarnpalen geplaatst. Hier zijn we erg blij mee, want het was in het donker een gevaarlijke weg.

De speeltoestellen in het speeltuintje zijn geplaatst. Helaas is er door vandalisme aan één toestel door brand dusdanige schade ontstaan, dat dit nog maar gedeeltelijk gebruikt kan worden. Deze "grap" kost al gauw tussen de € 1200,00 en € 2000,00.

We zijn erg teleurgesteld, dat er mensen zijn die zoiets doen. De kinderen zijn juist erg blij met de uitbreiding (die hard nodig was).

De boekenboom is door Arie Verheij prachtig gemaakt en Dirk Hobo heeft zich over het dakje ontfermd. Samen hebben zij de boom verankerd op een betonplaat en is hij klaar voor plaatsing. We hopen dit snel te doen.

De Nieuwstraat zal in juni van een nieuwe slijtlaag worden voorzien, we hopen dat de kanten en de gaten ook aangepakt worden, zodat het voor voetgangers en fietsers veiliger wordt.

Er waren klachten over wateroverlast op het trapveldje aan het einde van de Tuinstraat en tevens was er de vraag waar de doeltjes en het bankje van het oorspronkelijke trapveldje zijn gebleven. Debby gaat hier achter aan.

Militaire parade.

De Oranjevereniging en de dorpsraad hebben gezamenlijk de militaire voertuigen ontvangen in Nederhemert.

Bij Bouwbedrijf Hobo was de mogelijkheid tot het gebruik van toiletten en de mensen van de Oranjevereniging en dorpsraad hebben gezamenlijk koffie, thee en frisdrank verzorgd voor de bestuurders en hun passagiers.

Er was heel veel belangstelling vanuit het dorp, wat erg leuk was.

Bij het vertrek werd een zakje fruit met een kaartje 'groeten uit Nederhemert' eraan namens en door de Oranjevereniging en de dorpsraad uitgereikt.

Er is een boekje uitgegeven met verhalen uit de oorlog. Dit is beperkt verkrijgbaar. Wij hebben echter als dorpsraad er een 40 stuks kunnen bemachtigen. Wilt U een exemplaar hebben, dan kunt U dit bij Willemien Hobo verkrijgen (zo lang de voorraad strekt). Ook is er vanuit de gemeente een DVD gemaakt: Zaltbommel herdenkt en viert 70 jaar bevrijding. (zie elders in de dorpskrant als u er ook één wilt kopen)

Raadsvergadering over rapport Oren en Ogen.

Er was helaas geen mogelijkheid voor één van de dorpsraadsleden om aanwezig te zijn bij de raadsvergadering over dit onderwerp. Aan de hand van het verslag, wat wij kregen van onze dorpscoördinator Debby, zijn we blij te mogen constateren, dat er in de raad een steeds breder draagvlak komt voor het gebieds- en wijkgericht werken.

Invalidenparkeerplaats dorpshuis.

Wij vragen dringend omwonenden en/of bezoekers van het dorpshuis, die geen invalidenparkeerkaart hebben, niet meer te parkeren op de parkeerplaats bij het dorpshuis die hiervoor bestemd is.

Ook niet als het maar voor even is of als U denkt, dat er toch niemand komt die hier gebruik van gaat maken.

De eerstvolgende carrouselvergadering zal dit aan de orde komen.

Jeugdleden gezocht.

Onze jeugdleden Marleen Vos en Job van der Werken blijven ons nog wel volgen en adviseren, maar hebben helaas door hun studie en drukke werkzaamheden, minder tijd hiervoor.

Zij willen dit blijven doen, tot er nieuwe jeugdleden zijn.

We zoeken dan ook een nieuw mannelijk en een nieuw vrouwelijk jeugdlid, leeftijd tussen 16 en max. 25 jaar.

Ben je geïnteresseerd, geef je op bij één van de dorpsraadsleden en denk mee in het belang van jouw leeftijdsgroep.

Raad on tour.

Op 12 juni bezocht de Raad on Tour Nederhemert. Samen met de dorpsraad is een wandeling door het dorp uitgezet, zodat de raadsleden een indruk kregen van wat er in het dorp speelt en wat er gerealiseerd is door de dorpsraad.

Aansluitend konden de inwoners aanschuiven en tips en adviezen geven om de leefbaarheid in het dorp te vergroten.

Gelukkig waren er een aantal mensen gekomen en hebben zij de raad een aantal punten en adviezen meegegeven over zaken die in dit dorp aandacht verdienen. Zie verder hiervoor de brief die huis-aan-huis is verspreid.

De volgende vergadering en inloopspreekuur.

De volgende vergadering staat gepland op maandagavond 31 augustus 2015 vanaf 19.30 uur in het dorpshuis de Gaarde. Vooraf van 19.00 tot 19.30 uur is er weer een inloopmogelijkheid.

Dorpsfilm.

De oude en nieuwe dorpsfilm zijn ook nog steeds te koop bij Arie Verheij, Walter Esch en Willemien Hobo, evenals het Hèmerts Vuurwâtter.

De kleinste Hèmertsen

De kleinste Hèmertsen

De kleinste Hèmertsen

Alpe 'd Huzes

Op 24 mei hebben Willemijn Hobo en haar collega's een plantjesactie gehouden op het terrein van Hobo Bouwwerken aan de Molenstraat.

Zij heeft een aantal planten gesponsord gekregen en de rest tegen inkooprijzen kunnen verkrijgen, zodat er een ruime keus was. Er waren binnen- en buitenplanten en zelfs eetbare planten.

Ook werden er loten verkocht, waarop in Nederhemert diverse prijzen zijn gevallen. Wilt U nog controleren of U ook prijs hebt, dan kan dit op www.radboudumc.nl of U kunt het even navragen bij Willemien Hobo.

Het weer was niet optimaal, maar de markt werd druk bezocht en uiteindelijk, nadat het restant op de koningsmarkt verkocht was, hielden ze een bedrag van € 1.860,00 over, wat een mooi resultaat was. Op deze markt werd ze verrast door Adriaan Egas, wiens dochtertje namens het team Nederhemert, een cheque overhandigde.

Zij hadden met de puddingbroodjes actie € 1100,00 opgehaald voor Willemijn, wat een heel mooi resultaat is van een prachtig initiatief!

Uiteindelijk heeft Willemijn op donderdag 4 juni de berg 5x beklommen. Dit onder extreem warme omstandigheden.

Zij en haar collega's van het Radboud Oncologie team, die ook meefietsten, willen langs deze weg iedereen nogmaals van harte danken voor de steun en donaties.

Op deze markt stond ook de fysiotherapeut Lars Kusters. Hij gaat meefietsen van Italië naar Nederland met Tour for Life. Dit evenement start op 30 augustus. Hiervoor moet hij ook een sponsorbedrag bij elkaar zien te krijgen, vandaar dat hij met fruit op de markt stond.

U kunt hem nog steeds sponsoren.

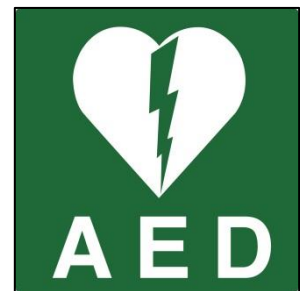
Wilt U meer informatie, dan kunt U kijken op www.tourforlife.nl

AED in Nederhemert

Afgelopen weken is bij dorps huis De Gaarde een kast opgehangen om de AED buiten te hangen en ook de AED er in geplaatst. Hij is nu voor iedereen bereikbaar via 112 met een code. Wie dus AED-gediplomeerd is en zich aanmeldt bij AED-alert, kan een oproep krijgen en de AED met de code van AED-alert ophalen.

Rond de plaats van de AED wordt nog wat gesnoeid aan de beplanting en er worden nog tegels gelegd.

Het is heel fijn dat de AED er is, maar hopelijk is het nooit nodig hem te gebruiken!!

**Uitreiking Koninklijke Onderscheidingen,
afscheidspenningen en
brandweerondercheidingen vrijwilligers
post Nederhemert**

Tijdens de afscheidsviering op een feestboot die de brandweermannen in Nederhemert ophaalde en de "aanhang" in Zaltbommel op pikte en ook Burgemeester A. van den Bosch.

Aan vier brandweervrijwilligers van de post Nederhemert heeft burgemeester Albert van den Bosch op zaterdag 9 mei 2015 een Koninklijke Onderscheiding uitgereikt. En wel aan de heren:

- Marijn Groeneveld, voor zijn afscheid per 1 mei 2014 na een dienstverband van 26 jaar;
- Ceel van der Vliet, voor zijn afscheid per 1 oktober 2014 na een dienstverband van 37 jaar;
- Jan Oomen, voor zijn naderende afscheid per 31 december 2015 na een dienstverband van 28 jaar;
- Gerrit Vos, voor zijn naderende afscheid per 31 december 2015 na een dienstverband van 40 jaar.

Daarnaast heeft de burgemeester afscheidspenningen en/of brandweerondersteidingen uitgereikt aan de heren:

- Kees Oomen, voor zijn 35 jarig brandweerbijubiläum (brandweeroorkonde en zilveren brandweerkruis met kroon) en een afscheidspenning voor zijn naderende afscheid per 31 december 2015. Decorandus heeft al eerder een Koninklijke Ondersteiding ontvangen;
- Arie van der Vliet, voor zijn 40 jarig brandweerbijubiläum (brandweeroorkonde en gouden brandweerkruis);
- Jeroen Oomen, voor zijn 12,5 jarig brandweerbijubiläum (brandweeroorkonde en bronzen brandweerkruis);
- Lambert Groeneveld, voor zijn vertrek bij de brandweer per 1 februari 2015 (afscheidspenning) en
- Aart van Mersbergen, voor zijn vertrek bij de brandweer per 1 mei 2015 (afscheidspenning).

De 4 brandweermannen die een koninklijke onderscheiding hebben ontvangen, kregen van de Dorpsraad een bos bloemen aangeboden.

Bibliotheek in “De Gaarde”

Zelfservice

Bibliotheekpunt in Dorpshuis de Gaarde

Bibliotheek Rivierland heeft een nieuw zelfservice bibliotheekpunt ingericht in Dorpshuis de Gaarde in Nederhemert. Klanten van de bibliotheek kunnen hun online gereserveerde boeken hier ophalen en ook weer inleveren.

Het bestuur van Dorpshuis de Gaarde is blij met dit bibliotheekpunt in het dorpshuis. Na het verdwijnen van de bibliobus moesten de inwoners van Nederhemert altijd naar een ander dorp voor een bibliotheek. Zeker ook voor oudere inwoners en scholieren was dit een groot gemis. Toen het bestuur van de Gaarde hoorde dat er voor een zelfservice bibliotheekpunt een ruimte werd gezocht in Nederhemert stelden zij heel graag hiervoor het dorpshuis beschikbaar.

Bij het Selfservice Bibliotheekpunt in Dorpshuis de Gaarde kunt u materialen afhalen die u online heeft gereserveerd. Met de scanapparatuur kunt u de materialen lenen en ook weer makkelijk terugbrengen. Op het punt ligt een klein aantal bestsellers die geleend kunnen worden. Eén keer in de week wordt het punt bevoorradat door een medewerker van Bibliotheek Rivierenland die de gereserveerde materialen komt brengen en de ingeleverde materialen komt ophalen. Heel makkelijk en lekker in de buurt!

Via de website kunt u materialen reserveren en aangeven op welke locatie u ze wilt ophalen. Dus het ophalen van de materialen en terugbrengen kan nu gewoon in ons eigen dorp in Dorpshuis de Gaarde.

Ook voor alle overige informatie kunt u terecht op de website van bibliotheek Rivierenland: www.bibliotheekrivierenland.nl.

Het bibliotheekabonnement blijft voor jeugdleden gratis. Volwassen betalen € 45,- per jaar of € 3,75 per maand (bij automatische incasso). Maandelijks opzeggen is mogelijk.

Mocht u nog vragen hebben bel of mail dan met de Klantenservice van bibliotheek Rivierenland. U kunt de Klantenservice bereiken via klantenservice@bibliotheekrivierenland.nl of tel. 0344-639940.

Plaats	Locatie	Openingstijden
Nederhemert	Dorpshuis de Gaarde Schoolstraat 18 5317 JS in Nederhemert	Dinsdag: 14.00 – 16.00 uur Woensdag: 19.30 – 21.30 uur Donderdag: 09.30 – 11.00 uur

Wij hopen dat wij met dit zelfservicepunt van de bibliotheek weer een goede voorziening hebben gerealiseerd voor de inwoners van ons mooie dorp en de omliggende dorpen.

Bestuur Dorpshuis de Gaarde

Oorlogsgeschiedenis Van den Oever

speelt hierbij een grote rol het bekende oorlogsmonument op begraafplaats "Rusthof"

Een onbekend oorlogsslachtoffer

Ingang begraafplaats "Rusthof"

aan de Veldstraat. Aan dit monument, tevens een massagraf, zijn een aantal namen verbonden van personen die gedurende de Tweede Wereldoorlog (1940-1945) zijn omgekomen als gevolg van oorlogsgeweld. Naast dit massale graf(monument) zijn er nog enkele andere bekende oorlogsgraven van zowel Nederlanders als van geallieerden. Niet of minder bekend is, dat verderop op deze zelfde begraafplaats nóg een graf uit de oorlog aanwezig is (misschien nog wel meer, dat is ons niet bekend). Bij het graf waar wij op doelen is in de gemeentelijke gegevens de volgende aantekening gemaakt:

"Burgerslachtoffer WOII. 's Nachts geraakt door brandbommen". Hieronder willen we de hierbij behorende geschiedenis trachten weer te geven waarbij we tevens, in het kader van deze dorpskrant, het verband met Nederhemert willen aangeven. Daartoe gaan we even kort terug in de geschiedenis.

Voor de oorlog.

In een eerdere aflevering van de dorpskrant (september 2013) schreven we een stukje over de vroegere watermolen van Nederhemert. Deze stond aan de vliet, ongeveer tegenover de huidige steenfabrieken en enkele honderden meters de polder in. In datzelfde stuk gaven we reeds aan dat op deze molen als laatste molenaars gewoond hebben welke de achternaam "Van den Oever" droegen. Welnu, deze molen is in de loop der tijd buiten

gebruik geraakt en verdwenen. Het nageslacht van deze molenaars heeft zich destijds deels gevestigd langs de dijk tegenover de steenfabrieken. Dat gedeelte behoorde toen nog tot Nederhemert. In het huisje wat tegenwoordig maasdijk 16 te Aalst is, is in 1909 Willem Antonie (Willem) van den Oever geboren, als zoon van Jan van den Oever en Jenneke Brien en als broer van onder meer (de later wellicht meer bekende) Cornelis van den Oever.

In de oorlog.

Genoemde Willem van den Oever is in december 1940 in het huwelijk getreden met Antonia Wilhelmina (Tonia) Bouman, afkomstig uit Wijk. Zij was een dochter van Kornelis Bouman en Adriana Nieuwkoop en is geboren in 1911. Nadat er in dit gezin nog meer kinderen geboren zijn, zijn haar ouders al voor de oorlog overleden.

Willem en Tonia, ook wel Tooi genoemd, zijn na hun huwelijk aanvankelijk gaan wonen in het Aalsterse deel van de Rietschoof, een kleine buurtschap

gelegen tussen Aalst en Nederhemert. Daarmee behoorden ze tot de gemeente Poederoijen waarvan Aalst destijds deel uitmaakte. Eind mei 1942 wordt uit het huwelijk van Willem en Tonia een zoon, Jan, geboren.

In deze periode was Willem van den Oever (als gevolg van crisis- en oorlogsomstandigheden) als landarbeider werkzaam bij een landbouwer (genaamd Kroon) in het Noord-Hollandse plaatsje Ursem, iets ten oosten van Alkmaar. Vanwege de reisafstand was hij daarbij voor langere perioden van huis. Het contact met het thuisfront verliep, zoals in die tijd gewoon was, per briefwisseling.

Tonia bezocht in die dagen regelmatig haar ouderlijk thuis aan de Veldstraat te Wijk. Daar

woonden in die tijd nog een broer (Adam) en twee zussen (Sien en Teuntje). Ook op de 23e juli 1942 was ze daar met de baby. Wat de reden ook is geweest, ze zou die nacht ook in Wijk blijven slapen. Van de twee zussen, die normaal gesproken samen in één bed sliepen, ging er één (Teuntje) op de zolder slapen, daarmee plaats makend voor Tonia (naast haar andere zus Sien). Zover wij weten moet de baby (Jan) in de wagen naast het bed hebben gestaan.

In de eerste oorlogsjaren was het tot dan toe relatief rustig gebleven in Wijk. Wel kwamen er

De brandweer stond voor een nagenoeg onmogelijke taak. Zij bestreed de branden met de hulp van een aantal burgers en later ook de brandweer van Almkerk, welke inmiddels was opgeroepen. Veel branden wist men met enorme inspanning te beteugelen waardoor men erger wist te voorkomen. Enkele gebouwen waren echter niet meer te redden en gingen helaas in vlammen op.

Eén daarvan was het huis waar de kinderen Bouman woonden en waar Tonia juist die nacht logeerde. Het bleek dat het huis getroffen was door een brandbom waarop

in de loop van de oorlog steeds meer Engelse bommenwerpers over richting Duitsland (Wijk lag op de geallieerde vliegroute), welke door Duits luchtafweergeschut bestookt werden.

In de nacht van 23 op 24 juli werd deze betrekkelijke rust echter ernstig verstoord. Om 2.10 uur werd een groot aantal vliegtuigen (waarvan er één brandend rondcirkelde) gesignaleerd door de uitkijkpost van de luchtbeschermingsdienst op de toren. Vrijwel direct daarna viel (mogelijk uit het vliegtuig wat in nood was) een regen van brandbommen in onder andere de Veldstraat en de Bergstraat, alsook verderop in de richting van de Maasdijk. Daarbij werden een 18-tal huizen en andere gebouwen (waaronder gemeentehuis, school, pastorie en kerk) getroffen.

direct brand was uitgebroken. Liggend naast haar zus werd Tonia dodelijk getroffen door een bom(scherf) en werd daarmee één van de eerste burgerslachtoffers te Wijk. Alle anderen die in het huis aanwezig waren, wisten het brandende huis te verlaten en daarbij ook Tonia en de 7 weken oude baby (Jan) uit het huis te halen. De door Teuntje met spoed gehaalde dokter kon ter plaatse slechts het overlijden van Tonia vaststellen.....

Hoe een en ander verder is verlopen is ons niet geheel bekend, maar het "onbekende" graf waar we in begin over spraken is dat van Tonia. Ze is, naar blijkt uit de (oude) gegevens, daar op de 28^e juli 1942 begraven. Eveneens bekend is, dat op diezelfde datum te Poederroijen een overlijdensakte is opgemaakt

op grond van een rapport van de gemeenteveldwachter uit Wijk. Daarin wordt melding gemaakt dat, ten gevolge van een bominslag te Wijk, aldaar is overleden Antonia Wilhelmina Bouman, echtgenote van Willem Antonie van den Oever, wonende te (gemeente) Poederoijen op de leeftijd van 31 jaren.

Pas later vallen er in Wijk meerdere slachtoffers als gevolg van het oorlogsgeweld. Deze zijn grotendeels in het bekende massagraf begraven waar het genoemde oorlogsmonument een gedenkteken voor is.

Na de oorlog.

Het land is bevrijd en kan weer opgebouwd worden. Willem van den Oever keert uiteindelijk als weduwnaar met zijn zoon Jan, gedeeltelijk door anderen grootgebracht, terug naar het ouderlijk huis aan de Rietschoof te Nederhemert. Pas in latere jaren wordt dit gedeelte, ten gevolge van een gemeentelijke herindeling, bij het dorp Aalst gevoegd.

Eenzame jaren glijden voorbij. Vreugde en verdriet wisselen elkaar af, de leegte blijft. Ruim 25 jaar na het droevige gebeuren in de Veldstraat te Wijk, wordt ondergetekende, als eerste van een drietal kleinkinderen van Willem en Tonia geboren.

De band met de kinderen Bouman blijft. Regelmatig wordt een bezoek gebracht aan oom Adam, tante Sien, tante Teuntje en tante Mijntje (een andere, niet eerder genoemde zus van Tonia). Soms worden herinneringen opgehaald. Soms ook worden de littekens en de pijn van de geslagen wond gevoeld in stilzwijgen.

De laatste decennia komen ooggetuigen meer en meer weg te vallen. Willem van den Oever leeft niet meer. Jan, de toenmalige baby, is op relatief jonge leeftijd overleden. Adam, Sien en Mijntje zijn niet meer. Bij hun overlijden of begrafenis wordt soms aan zwarte bladzijden uit hun leven gerefereerd. Vaak was bovenstaande geschiedenis er één van.

Krantenknipsel uit "De Sirene"

We schrijven inmiddels eind mei 2015. In Andel, in "De Notenhoff", verblijft op hoge leeftijd (één van) de laatste ooggetuige(n). Haar naam is Teuntje. Inderdaad, het is de jongste zus van Tonia en was betrokken bij hetgeen ruim 70 jaar geleden in de Veldstraat geschiedde.

De tijd gaat verder. Met het wegvallen van de oudere generaties worden de herinneringen en overleveringen minder, tot ze er niet meer zullen zijn. Dan zullen, naast bovenstaande beschrijving slechts wat persoonlijke bezittingen, brieven en kaarten uit de "oude doos" of het archief, herinneren aan hetgeen geweest en geleden is.

Nederhemert, mei 2015,

A(ntonie) W(illem) van den Oever

Oorlogsdagboek D

Winter 1944-1945

hal het een en ander opschrijven
van onze belevenis van deren winter, alles
kan ik niet vermelden, want dan had
ik wel een dagboek mogen hebben, en
aangerien ik dat niet heb zal ik het
doen zo goed als in mijn vermogen is
Zaterdag 23 September werden we op-
geschrikt door het misereurower van
 twee Engelse jagers, die een aanval
hadden gedaan op de schepen, die
in Nederhemert hun rust zochten, om
naar men hield op deze rustige plaats
de oorlog af te wachten, doch weinig
rust konden vinden Gelukkig liep het
nog al goed af, en vielen geen slacht-
offers te betreuren Toen Dinsdag 26
Sept. weer een aanval op de schepen
werd gedaan, liep het minder goed af
Vele bommen werden uitgeworpen,
doch slechts weinig troffen doel, zo
dat vele op de dijk terecht kwamen
Een groote opschudding in ons dorp en
vele schippers zochten een onderdak bij

Oorlogsdagboek Dina Bodmer

Oorlogsdagboek Dina Bodmer

de burgers, die bereidwiltig waren en vele herbergde. Ook waren bij deze aanval verscheiden personen gewond, meest schippers. Toen Donderdag 20 Sept. weer een aanval werd ondernomen, en ook vele bommen dicht bij de huizen vielen, kwamen ook vele dijkbewoners hun troost bij de mensen in de straat roeken. Deze aanvallen werden steeds herhaalt. En dan waren het de duitsers die de mensen deden schrikken, voor hun macht en hun streng bevel. De duitsers hielden een jacht op de mensen, en hoefde vele in het onderduikers leven, en alles wat tot hun gading diende namen zij mee, want roven en stelen was bij de nazis aan de orde van den dag. Ons dorp had het er nog al goed afgebracht, maar in Kerkwijk hadden zij enkele mensen die weigerde te werken op wreedaardige wijze vermoord of doodgeschoten. Vrijdag 27 Sept. kwamen de eerste soldaten met hun afweer het dorp binnenvaren, en stelden hun stukken ge-

schut op de uiterwaard op, en vele soldaten werden bij de burgers ingekwaderd. De mensen uit de buurt die schrik voor het afweer hadden, gingen reeds evacueeren. Gelukkig heeft dit niet lang ons dorp gekweld, en zijn reeds gauw verstrooken. Ho verloopende eenige weken met telkens maar aanvallen op de schepen ook de rietschoof heeft veel bommen gehad, en zijn ook nog gewonden geweest. Doch toen de Bommies eenige tijd weg bleven, en de mensen weer wat van de schrik bekomen waren, gingen langzaam de mensen weer aan de dijk wonen. Uit Brabant kwamen berichten overwaaien, dan hadden de Bommies den Bosch reeds bevrijd en dan weer niet, maar er werd geweldig geschoten, maar naar aller gedachten zou de Bommelerwaard wel gauw bevrijd zijn. Steeds doorstrekende troepen kwamen door ons dorp meest paardevolk zonder geschut. Toen Donderdag 26 Oct opeens het dorp vol

s. s. mannen liep. dien nacht werdt er
vreeslijk op de Welse dijk geschoten.
Toen Vrijdag op eens het dorp in de
syding ging we moesten evacueeren
gelukkig bleef het slechts bij praet,
maar 's middags werdt ons de angst
op het lijf gejaagt door geschut dat
door de duitsers werdt opgesteld. Vele
mensen in de buurt gingen ergens elders
een plaatsje zoeken, en de mensen gingen
hun kelders in orde maken. Geregeld
werdt de brug bij Heusden en het Eiland
ondervuur gehouden. Lange troepen
soldaten strokken Brabant uit, ook vele
kwamen door ons dorp. Het waren ang-
stige dagen, want wij hadden wel van
garnaten hooren spreken, maar hadden
er geen ondervinding van, hoewel zij
met hun klagend geroep ons reeds de
rug deden ineen trekken. De troepen
die ons dorp passeerden waren auto's, paar-
den, geschut, kanu-wagens, pantser-
wagens, enz. enz. Telkens kwamen nieuwe

soldaten, en geschut ons dorp verontrusten
doch zij hadden nog geen een schot ge-
lost Toen 5 Nov onder hevig trommel-
vuur Heusden werd beschoten en be-
vrijt, en reeds eenige garnaten in het
dorp vielen rochten de mensen hun
schuilplaatsen op want naar aller
gedachten zouden we wel gauw
bevrijdt zijn, maar de Tommies lieten
op zich wachten Alleen garnaten
die hebben re genoeg over gestuurd.
Ook het Eiland werd kwaar be-
schoten, en de mensen hielden hun
verblijf in de kelders van het kasteel,
wat later met veel kostbaazheden
in vlammen is opgegaan Toen later
dag ~~12~~¹² Nov. binnen enkele uur het
eiland moest evacueeren kwamen de
mensen naar dene rijde Veel is
achtergebleven, alen het hoogst
nodigste kon slechts in beperkte
maten mee genomen worden Zondag
13 Nov werd een slachtoffer van garnaten

Oorlogsdagboek Dina Bodmer

Oorlogsdagboek Dina Bodmer

uit Wel bij ons in het lijkhuysje gebracht.
Maandag 14 Nov. lande in ons dorp de
eerste VF, die richtte weinig schade aan,
daar die in het veld terecht kwam.
Door het aanhoudende regenen, en het
niet in gebruik zijnde van het water-
machien, liep de polder langzaam
onder water, zo dat enkele huizen
vol water kwamen te staan. Laats
Nov kwam er zwaar geschut in het
dorp te staan, dat menig schot loste,
soms wel 60 op een morgen. Vele
antwoorden werden terug geronden.
Omsreeks één Der kwam op een ron-
dagmorgen de tijding dat we moesten
evacueeren, vele mensen gingen het
voornaams te byeen pakken en rochten
in een ander dorp een onderdak
vroekend. Half Der werden we opgeschrikt
door een vreemdsoortig vliegtuig de rogenaam
de VI. Met Kerstmis stonden 13 stukken
geschut in het dorp opgesteld. Vele
soldaten waren toen in het dorp. De

Duitsers hadden een plan beraamd, om de Tommie's weg te jagen. Bij Drongelen is toen hevig gevochten en zijn vele Duitsers gevallen, maar de Tommies hebben ze niet verjaagd. Maandag 15 (twee) Januarij werd de zo lang geveerde evacuatie volle werkelijkheid, en moesten we dinsdags morgens om 10 uur het dorp verlaten hebben. Angerijen de evacuatie hadden de Duitsers toegestaan om 's nachts buiten te blijven, die nacht hebben de mensen heel de nacht door gereden om noch te redden wat ze konden. Ook hebben ze 's avonds nog al geschoten op ons dorp. Was een droeve stoet al die mensen rag vertrekken de een met een handkar de ander met een kruitwagen en weer een ander met een kar, en als je dan die rijken mensen rag gaan, was gewoon bedroevend. Vele bleven in de Bommelerwaard, dus liepen de overige dorpen langs de Waal

Oorlogsdagboek Dina Bodmer

over vol Toen moesten 2 dagen later
Bruchem, Kerkwijk en Delwijnen ook
evacuëren dus reide men, de hele Bommel-
erwaard wel weg moesten. Gelukkig
is het roer nooit gekomen, al heeft het
reeds eenige dagen voor de vrede nog
op het punt gestaan. De VI was in
hevige mate toe genomen, en werd
vooral in de Bommelerwaard met ang-
stige ogen waar genomen. Omstreeks
Februarie moesten vele evacuëes vertrek-
ken, de een ging met een schip de
Waal over, de ander ging met een hand-
kar de brug over, om via schalkwijk
per trein naar Friesland te worden
gestuurd. Ook voor de overige werd ge-
vust. De Duitsers waren heel brutaal
geworden en namen veel vu. fietsen en
dergelijke dingen in beslag. In ons
dorp was toen een VI gevallen, die
veel schade aan richtte, waar door
vele huizen huizen haast onbewoon-
baar werden. De mensen die uit ons

doop noch in de Bommelerwaard verkeerden
gingen dikwijls in het dorp werken, maar
werden dan vaak door de duissers er
uit gegaagd Omstreeks half April
lieten de duissers de kerktorens en
soms de kerken, molens, dijken, bruggen
en sluizen springen Haast April
mochten we weer naar Nederhemert
(terug) terugkeeren, alle duissers
hadden de Bommelerwaard haast ver-
laten, dus waren we haast onder
den druk uit 5 Mei brak de ro
lang en vurig gewenste vrede aan
en traden de ondergrondse in boven-
grondse werking En nu hebben we in
de Bommelerwaard deze winter door ge-
bracht Veel angst hebben we geleden
en veel is er gebeurd, maar nu zijn we
vrij en nu leven we in een vrij Neder-
land en zullen we hopen dat Neder-
land voor verdere rampen gespaard
mag blijven

O Nederland geregend land

Oorlogsdagboek Dina Bodmer

Een Hèmertse met een hobby

Klein stipje op de wereld kaart
Behoed U steeds des Heeren hand
En blijf der Vaders voorbeeld waard
Dan rijst voor U het schoonst verschiet
Want God verlaat de zijne niet

Winter
1944-1945

Een Hèmertse met een hobby /- Go van Haaften

Menig Hèmertse met een beetje interesse voor creativiteit is al wel eens zelf of met kinderen bij Go van Haaften geweest om een workshop te volgen. Van kerststukjes maken tot het maken van een versierde vlinder voor aan de muur. Go draait haar hand er niet voor om.

Bij binnenkomst in haar gezellige huis komt de creativiteit je al tegemoet. Overal waar je kijkt zie je voorwerpen staan en hangen die Go zelf gemaakt heeft. En ook zo mooi dat je zou kunnen denken dat het gewoon gekocht is. Zo staan er in haar keuken crèmekleurige flessen en potten met een bloemenmotief erop. "Die flessen en potten heb ik zelf geveerd en de bloemen heb ik er daarna opgeplakt. De bloemen heb ik van een servetje. Met een soort modge pod kun je dat op de flessen plakken. Na bevestiging nog een keer een laagje modge pod eroverheen en klaar is het," vertelt Go laconiek.

Go is altijd al creatief geweest. Zo was er jaren geleden, het kan wel 30-35 jaar geleden zijn geweest, op woensdagmiddag in het oude dorps huis al een knutselclub voor kinderen die werd geleid door mevrouw Tholen en mevrouw de Jong. "Dat vond ik een erg leuke club. Ik ben daarom uiteindelijk ook mee gaan helpen. Wanneer dat gestopt is? Ik weet het niet zeker, maar volgens mij toen het nieuwe dorps huis kwam. Dat vond ik wel jammer."

"Daarom, toen ik er later nog eens over nadacht, leek het me leuk om een clubje voor volwassenen op te zetten om creatieve dingen te maken. Ik heb toen in het huis-aan-huis blaadje 'Sportief' een advertentie laten zetten. Daarin stond dat ik een creatieve club op wilde zetten en dat iedereen uitgenodigd werd om op maandagavond naar het dorps huis te komen. Ik had natuurlijk geen stuiver, dus de allereerste keer had ik er zelf geld in gestoken. Ik vond het wel erg spannend. Ik weet nog dat ik zat te wachten en dacht: 'of er komt niemand, of het past er niet in.' En toen kwam het langzaamaan binnendruppelen. Ook vrouwen waarvan ik het helemaal niet verwacht had. Zó leuk vond ik dat! Ik weet nog altijd wat we toen gemaakt hebben. We hebben een grote doos geveerd. Ik had een bak met spijkers gekocht en met de kop van de spijker hebben we toen de doos gestipt met verf. Echt, ik vergeet het nooit meer!"

Uiteindelijk zat er een groep van 25 vrouwen op de club. "We hebben nog even 28 vrouwen gehad, maar dat bleek teveel te zijn. 25 was precies goed genoeg. Door de grote belangstelling was er zelfs een wachtlijst. Omdat het er zoveel waren, kon ik dat in mijn eentje natuurlijk niet allemaal meer bijhouden. Op een gegeven moment zijn daarom Celia Biesheuvel en Cor van Hemert mee gaan helpen. Alle vrouwen betaalden een klein bedrag en daar konden we dan het materiaal voor kopen voor de volgende keer. De club was erg leuk en gezellig om te doen, maar uiteindelijk, na zo'n 23 jaar, zijn we ermee gestopt. Alles leek al wel een keer te zijn gemaakt en door de komst van de Euro werd alles ook duurder." Helemaal gestopt zijn ze trouwens niet. Eén keer per jaar komen een aantal vrouwen van de club nog bij elkaar en maken ze iets creatiefs onder het genot van een hapje en een drankje.

Toen de club gestopt was dacht Go 'dat kan ik zelf thuis natuurlijk ook.' Go besloot daarom thuis eerst een aantal vriendinnen uit te nodigen om iets te maken. Die namen zelf weer vriendinnen en kennissen mee. En zo komt het dat Go tegenwoordig regelmatig workshops geeft. "Ik vind het gewoon supergezellig," vertelt Go.

"Uiteindelijk ben ik ook kinderfeestjes gaan organiseren. Het allereerste kinderfeestje was van Anouk van Zandvliet. Toen weliswaar nog zonder eten en bingo erbij, maar dat was zo leuk dat ik daar ook mee verder ben gegaan." De kinderen zijn vrij om iets te maken zoals ze zelf willen. "Soms adviseer ik om iets in één kleur te maken, maar wil er toch eentje liever alle kleuren van de regenboog gebruiken. Prima! Ze moeten het maken zoals ze het zelf willen. Het is tenslotte hun eigen creatie waar ze hun eigen creativiteit op los mogen laten."

Op de vraag waar Go al haar ideeën vandaan haalt lacht ze. "Een beetje van mezelf en een beetje van internet." Inderdaad zijn er op internet veel creatieve ideeën te vinden, maar het meeste bedenkt Go toch zelf. "Wat ik zie dat maak ik! Als ik ergens iets leuks zie, bedenk ik hoe het in elkaar zit en dan maak ik het na naar mijn eigen idee. Je moet toch iets doen om zoet te blijven. En op deze manier ben ik al gauw zoet."

Een grote en leuke uitdaging voor Go is om alle materialen zo goedkoop mogelijk te verzamelen, zodat ook de kosten voor de workshops niet te hoog worden. "Wat dat betreft is de Action in Ammerzoden mijn grote vriend," lacht Go. "Daar kun je zoveel vinden! En ook nog voor een leuke prijs. En wat ik tegenwoordig ook doe: ik vraag regelmatig via Facebook aan mijn volgers/vrienden of ze soms materialen hebben. Vaak zijn het dingen zoals blikken of potten. En als het dingen zijn die ik tijdelijk nodig heb, zorg ik dat het weer terugkomt bij de eigenaar. Zo had ik voor de boerenspel-middag die door de Oranje vereniging georganiseerd werd, 70 malles voor strijkkralen nodig. Dat is een groot aantal, dat krijg ik zelf nooit zo snel bij elkaar. Door een oproep op Facebook had ik er zo een flink aantal bij elkaar. En ze komen overal vandaan, hè! Ook vanuit andere plaatsen uit de Bommelerwaard. Ik vind het zo leuk als mensen mee willen denken en bereid zijn om hun spullen (tijdelijk) aan mij te geven. Dat alles bij elkaar zoeken en vinden tegen zo laag mogelijke kosten, vind ik bijna net zo leuk als het maken zelf."

In haar creatieve ruimte liggen inmiddels planken vol met spulletjes die gebruikt kunnen worden om nieuwe creaties te maken. Ook de zolder ligt vol met spullen. 's Morgens staat ze al vroeg op. Dan zorgt ze dat ze 's morgens haar huishoudelijke klusjes gedaan heeft. 's Middags duikt ze dan haar creatieve ruimte in om weer nieuwe creaties te maken en te bedenken.

Het is wel duidelijk: Go is nog lang niet 'uitgeknutseld'. Iedereen, jong of oud, die graag een workshop bij haar wil volgen is daarom van harte welkom en kan rekenen op leuke en originele creaties om te maken!

vd!

Derk van Aken
is getrouwd met
Gerdine van der Linden
op vrijdag 1 mei 2015
in "Kasteel Neerijnen"
te Neerijnen.
Ze wonen nu in Zuñlichem.

Getrouwd!

Tom Filibert
&
Henrieke van Wijk
trouwden op
17 april 2015

Getrouwd!

Niels Vos
&
Manuela van Ooijen
trouwden op
1 mei 2015
in Zaltbommel
en wonen nu in
Nederhemert

Een jongere stelt zich voor

Marlies van Aalst, bedankt voor het doorgeven van de pen.

Eerst zal ik mezelf even voorstellen. Ik denk eigenlijk wel dat iedereen elkaar een beetje kent in Hemert, maar toch! Ik ben Diane Van den Berg, 18 jaar oud en de dochter van de fietsenmaker.

Ik vind het leuk om gezellig te kletsen met vriendinnen! Ik houd van winkelen, zwemmen en reizen is mijn grootste hobby. Ik heb mijn vmbo-t diploma op het Gomarus in Gorinchem gehaald. Dat waren vier leuke jaren. Daarna ben ik de winkelopleiding gaan doen op het Davinci College in Wijk en Aalburg. Zo ben ik bij de Albert Heijn terecht gekomen! Ik werk in de Albert Heijn op de broodafdeling. Het werk is erg leuk en de sfeer is ook heel gezellig.

Op dit moment ben ik in Amerika! Ik verblijf hier vijf weken bij familie! De eerste drie weken ben ik naar school geweest en daar heb ik veel Engels van geleerd! Elke dag ging ik naar school in een Amerikaanse gele schoolbus! Ook ben ik in Chicago geweest. Voordat de Twintowers in New York gebouwd werden stond in Chicago de hoogste toren ter wereld! Ik heb op het puntje gestaan van die toren! Daarna zijn we richting Canada gereisd voor twee dagen! Daar hebben we de Niagara Falls bezocht! Dat was heel mooi en indrukwekkend om te zien! De cultuur hier is heel anders dan in

Nederland! Op een graduation party komen ouders met hele gezinnen eten! In Nederland ziet een examen feestje er wel anders uit! Hier moet je ook overal met de auto naar toe! Je gaat niet even met de fiets boodschappen doen of naar een vriendin. Er staan hier veel grote huizen, er rijden veel grote auto's, de kinderen op school eten pizza en chips als lunch. In elk klaslokaal staat een magnetron om eten op te warmen. De meeste Amerikanen zijn heel vriendelijk! Hier maakt het niet uit hoe je er uit ziet of wat voor kleren je draagt! Iedereen is vriendelijk tegen elkaar! Je mag hier auto rijden als je 16 jaar oud bent en lessen als je 14,5 bent!

Ik heb het heel goed naar m'n zin hier! De tijd vliegt voorbij! Toch is het ook leuk om weer naar huis te gaan!

Ik geef de pen door aan Nathalie Vos.

Ondernemers uit Nederhemert

Jan Willem Vos

We spreken met Jan-Willem Vos, geboren en getogen aan de Korenbloemstraat, zoon van Gerrit en Frieda en grote broer van Erik en Sanne. Tegenwoordig woont hij in de Boterbloemstraat en is getrouwd met Melanie.

Als we vragen naar zijn voorgaande baantjes dan blijken deze zeer divers. Begonnen in supermarkt Konmar, daarna lasser bij Smits en in de bloemen bij Peter van de Werken. Toen kwam het verkopersgevoel naar boven en werkte hij als verkoper in de damesmode en in een elektronicazaak. Maar daar had hij het niet meer naar zijn en tijdens visite met een paar vrienden was er iemand met het idee om een franchise te starten van Sanidirect. Omdat Jan-Willem de wens had om eigen ondernemer te worden onderzocht hij deze mogelijkheid en begon in 2013 aan dit avontuur.

Sanidirect verkoopt complete A-merk badkamers tegen internetprijzen, maar je kunt er ook losse onderdelen kopen zoals wc's, kranen en baden. Het is een groot concern wat binnen 2 jaar met nog 10 winkels gaat uitbreiden in Nederland en levert maatwerk door mee te denken met hun klanten,

inclusief tekeningen en montage. Hij tekende een aanloopcontract, dat meestal bedoeld is om het vak te leren en je in te werken. Maar aangezien Jan-Willem al ervaring had als verkoper was dit een mooie gelegenheid om het concept te ontdekken. Na een jaar als verkoper te hebben gewerkt bij filialen in Breda, Ede en Son & Breugel, werd hij daarna voor bijna een jaar manager van het laatstgenoemde filiaal. Dit was mede ook omdat hij moest wachten totdat zijn eigen winkel klaar was.

In maart dit jaar kon eindelijk zijn eigen gloednieuwe filiaal in Den Bosch geopend worden. 1000 m² met 10 badkamers, 30 wc potten, 70 badmeubels, kranen en alle andere benodigdheden om je badkamer te realiseren. Gevestigd in de Tinnengieterstraat, een compleet nieuw gedeelte van de Bossche woonboulevard, achter de Praxis en bij de nieuwe Mediamarkt. De voordelen van deze franchise zijn volgens Jan-Willem dat je geen voorraad aan hoeft te leggen, maar ook dat de boekhouding, het transport, de marketing en de inrichting van de winkel centraal wordt geregeld. Daarbij is er ook een aparte afdeling speciaal voor de service, waardoor alles snel afgehandeld wordt. Hierdoor ligt de focus volledig op de klant en krijgt deze de aandacht die nodig is.

De mollenvanger van....Hèmert!

De mol heeft een oranje gloed en Gerrit vertelde dat de mol dan ook Koninklijk

gezind was door zijn kleur.

Gerrit heeft de mol ook laten zien aan oud-veearts De Jong uit Dewijnen. Maar ook hij en ook zijn vrouw hebben nooit een witte mol gezien. Ook Mevr. Thole niet. Ze konden het niet geloven en dat zijn toch echte kenners, aldus Gerrit.

Gerrit blijft de witte mol nog een tijdje bewaren in de diepvries want iedereen die belangstelling heeft mag komen kijken naar de witte mol met een oranje tintje bij Gerrit Zandvliet in de Hofstraat.

Gerrit Zandvliet uit de Hofstraat is een echte mollenvanger: gewoon met de spade de mol eruit wippen zonder klem. Vorige week kwam Gerrit bij mij aan de deur en vertelde: "Dirk, ik heb wat voor de Dorpskrant, want ik heb een witte mol gevangen, een Albinomol die niet veel voor komt."

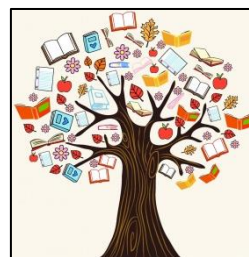
Gerrit bewaarde de dode mol in de diepvries, want dat was toch wat! "Een witte mol, gevangen eind mei op het land van Bodmer", vertelde Gerrit. Daar waren verschillende karren oude mest op gestrooid en daar komen mollen op af.

De boekenboom

De boekenboom in Nederhemert

NEDERHEMERT – Nederhemert krijgt binnenkort een boekenboom, een idee van Dorpsraad Nederhemert. De boom komt te staan bij het speelveldje aan de Ormelingsstraat. Maar zo ver is het nog niet, want de vergunning is nog niet binnen en het dakje van de boekenboom moet er ook nog opgemaakt worden. Wat is een boekenboom? Dat zijn boomstammen tegen elkaar aan gemaakt zodat er een ronding ontstaat waar kastjes ingemaakt zijn en waarin boeken in komen te staan.

Deze boeken zijn gratis te leen en men mag er ook andere boeken bij zetten als er plaats voor is. Op enkele plaatsen in Nederland staan al boekenbomen die prima werken. De boomstammen hebben wij via onze Dorpscoördinator Debby Wesselo van de gemeente Zaltbommel gekregen. Ons lid van de Dorpsraad Arie Verheij (zelf timmerman geweest) heeft het karwei op zich genomen en de boom helemaal klaar gemaakt, compleet met kastjes waar de boeken in komen te staan.

Donderdag 4 juni was er een solextour, een bedrijfsuitje van 80 medewerkers van de gemeente Zaltbommel. Tijdens hun rondrit kwamen ze even bij de boekenboom kijken en het was een drukte van belang op het terrein van Bouwbedrijf Hobo waar de boekenboom op dit moment nog staat. Arie Verheij gaf een korte toelichting hoe de boom helemaal klaargemaakt was en men was vol lof

over de
boekenboom die
binnenkort
geplaatst gaat
worden.

Oproep tafeltje-dekje!

OPROEP VRIJWILLIGERS TAFELTJE-DEK-JE AALST en NEDERHEMERT

Elke dag worden er, rond 11.30 uur, door vrijwilligers in de Bommelerwaard de bekende Tafeltje-dek-je maaltijden rondgebracht. Een mooi en dankbaar werk!

In Aalst en Nederhemert wordt er op vaste dagen door een bepaalde vrijwilliger gereden, in tegenstelling tot andere plekken waar met een weekrooster wordt gewerkt (daar rijdt dezelfde persoon een week achter elkaar).

Een route rijden kost 1 – 1½ uur. De maaltijden worden opgehaald bij de keukens van 't Slot Gameren, bezorgd op de adressen die op een lijst zijn aangegeven en de lege cassettes van de vorige dag weer teruggebracht bij 't Slot. De vrijwilligers ontvangen een vergoeding voor de gereden kilometers. Voordat een vrijwilliger zelfstandig gaat rijden, wordt hij/zij ingewerkt door een ervaren vrijwilliger (route meerijden).

Sinds dit jaar ben ik, Ria Bok-Oomen, coördinator van de Tafeltje-dek-je maaltijden Aalst en Nederhemert (bij de route Nederhemert hoort ook Kerkwijk + Delwijnen). Dat betekent dat ik de roosters maak voor het rondbrengen.

Omdat ik de laatste tijd nogal te maken heb met uitval, ben ik op zoek naar nieuwe vrijwilligers. Voorlopig betreft het alleen invallen bij bijvoorbeeld ziekte, maar na verloop van tijd worden deze vrijwilligers opgenomen in het vaste rooster, indien zij dat willen.

Denk u: dit is wat voor mij? Neem dan contact met mij op. Ik hoop op veel nieuwe aanmeldingen.

Met vriendelijke groet,

Ria Bok-Oomen 0418551215

*De keukens uit mijn kindertijd was altijd vol van mensen.
er stond een warme kachel in, wat had je meer te wensen?
De was hing er te drogen, de worst jong aan een spijker
De koffie stond te pruttelen, waar was het leven rijker?!
We zaten in ons keukentje met negen man te eten,
Met soep vooraf en pudding toe, ik zal het nooit vergeten.
De afwas was het ergste niet, dan stonden we te zingen
Een grote teel, dat was ons bad, er waren erger dingen.
De keukenmat werd opgerold want vader kwam van de markt.
Ik zie hem nog zweten.*

*De armen vol met groenten, we hadden weer te eten.
Brood was er altijd op de plank en een varken in de kelder
Was 't vuil, dan ging de dweil erdoor en alles was weer helder*

*De keukens van onze kinderen staat vol met apparaten.
het nieuwste van het nieuwste, maar je kan er niet mee praten.
De was zit in de droger, in de vriezer zit het eten als ik niet beter had geweten.
Ze eten in het keukentje, ja wie dat toch verzon...
een twee minuten maaltijd, zo uit de magnetron.
De afwas.. die gaat in 't machien, daar zitten ze niet mee.
En zingen dat hoeft ook al niet, ze draaien een cd.
Geen teel meer maar een bubbelbad. Een auto voor de deur,
Wie nu nog niet tevreden is, dat is een ouwe zeur.
Wij hadden al die dingen niet, maar toch wel ietsje meer:
een kostbaarheid int leven, gezelligheid en sfeer.*

Toneelvereniging 'Uit vriendschap'

Toneelvereniging "Uit Vriendschap"

De toneelvereniging van de Oranjevereniging werd opgericht op 20 augustus 1974 en ging in 1984 zelfstandig verder als "Uit Vriendschap". Toen in het voorjaar van 1974 op uitnodiging van de Oranjevereniging, toneelvereniging "De Groentjes" uit Zaltbommel in het dorps huis een toneelstuk had opgevoerd, werd vanuit het bestuur van de Oranjevereniging het idee geopperd of het mogelijk zou zijn om zelf een toneelstuk in te studeren. De toneelvereniging van de Oranjevereniging werd opgericht 20 augustus 1974 en ging in 1984 zelfstandig verder als "Uit Vriendschap". Overigens was er al eerder een toneelvereniging onder de naam "Ons Ideaal". Wanneer deze club er was weten we niet, maar we bezitten een affiche waarop staat aangekondigd dat zij twee toneelstukken op een avond speelden in 3 bedrijven.

Maar even terug naar de oprichting van de toneelvereniging: Arie v.d. Oever werd voorzitter en ten huize van secretaresse Bets v. Ooijen-Dekkers werd besloten om wat mensen te zoeken die hier aan mee

wilden werken. Karel v. Diggelen uit Well werd benaderd, want men wist dat hij toneel speelde en ook Truus van Drunen-Krielaart werd aangezocht. Truus had ervaring als toneelspeelster en ze had kennis aan de toen in Nederhemert wonende Greetje Kilburn. Deze uit Australië afkomstige mevrouw was

iemand met ervaring op voordrachtgebied en zij werd de eerste regisseur. Het eerste stuk heette "Kontakt met Kootje". De spelers waren: Truus van Drunen, Karel van Diggelen, Bets van Ooijen, Arie v.d. Oever, Corry van Hemert, Betty van de Werken, Ad van Hemert en Teuntje Kremers. Willemien Rooyens was grimeuse en Jaap Noorloos souffleur. Deze eerste uitvoering was een schot in de roos en omdat de toneelvereniging in Well net ter ziele was, werd tegen een vergoeding van hun totale kassaldo van 125 gulden gelijk maar begonnen met

"uit" te spelen. Hetgeen wat we later alleen maar hebben kunnen uitbreiden.

Greetje Kilburn is in 1976 verhuisd en Marcel Bouman werd gevraagd of hij de regie over wilde nemen. Hij was al vanwege het decor bij het toneel betrokken en met de aantekeningen en aanwijzingen van Greetje heeft hij de regie van "Hoekse en Kabeljauwse Twisten" overgenomen. De richtlijnen van Greetje Kilburn worden, omdat zij een professional was, vandaag de dag nog steeds in de praktijk gebracht. Dus niet te snel en goed verstaanbaar spreken en altijd met je tenen in de richting van het publiek, dan blijft vanzelf je

achterkant uit het gezicht.

In 1984 stelde Arie van den Oever aan het bestuur van de Oranjevereniging voor om van de Toneelgroep een zelfstandige vereniging te maken. Es Vos, de nestor van het Oranjebestuur, bedacht de naam "Uit Vriendschap", omdat de verzelfstandiging op een prettige manier was geregeld.

Afgesproken werd dat de toneelvereniging steeds de eerste twee voorstellingen op uitnodiging van de Oranjevereniging in Nederhemert zal spelen, tegen een af te spreken vergoeding.

In de afgelopen 40 jaren zijn heel wat mensen korte of langere tijd met het toneel verbonden geweest.

Toen we een tijdje zelfstandig waren, vond Arie van den Oever dat het tijd was om iets anders te gaan doen en werd Pim Oomen, die intussen ook toneel speelde, de nieuwe voorzitter. Sinds 14 april 1990 is Marcel Bouman behalve regisseur, ook de voorzitter. Door de jaren heen hebben we in onze regio een aardige reputatie opgebouwd en spelen we momenteel voor een stuk of 10 organisaties.

Dan nu over haar het heden...

Er gaat veel tijd en energie zitten in een seizoen, dat al eind september of begin oktober start. In de

zomer lezen enkele leden een boekje en daar wordt dan een selectie uit gemaakt. We lezen gezamenlijk de geselecteerde boekjes en maken dan een keuze. Ruud Koemans en Marco Bouman hebben er de meeste kijk op om te bepalen wie er voor welke rol het meest geschikt is. Het aantal leden kan elk jaar verschillen. Soms hebben mensen een

sabbatical of besluiten ze te stoppen, maar gelukkig komen er ook weer nieuwe spelers bij. Dit jaar hebben we een oproep op Facebook gedaan zodat we eens uit een grotere vijver konden vissen. Dus wil je toneel spelen neem gerust contact op. Uit Vriendschap treedt ongeveer 13 keer per jaar op en dit doen ze in de Bommelerwaard en het Land van Heusden en Altena. Meestal worden ze gevraagd op uitnodiging van een Oranjevereniging.

We hebben een aantal decorbouwers zoals Aart van Ooijen, Ceel van de Meijden, Dick van Dalen en Marcel Bouman. Deze personen zijn zeer belangrijk voor onze vereniging en we kunnen niet zonder hun. Zij zorgen elke keer maar weer dat we een decor hebben om mee te spelen, dat alles op locatie weer netjes staat opgebouwd en alle spullen aanwezig zijn. We hebben een flinke kar waar alles maar net in

past. Soms gaan er zelfs fietsen en brommers mee en dan is het passen en meten. De kar is al oud en veel geld voor een andere is er niet. Daarom hebben we dit jaar voor het eerst een aantal bedrijven benaderd of ze ons wilden sponsoren en dat heeft gewerkt. Graag willen we de sponsors nogmaals bedanken!

De primeur en de start van het seizoen is altijd voor onze thuisbasis Nederhemert waarna we 'uit' gaan spelen. Wij zijn dan ook blij dat we ieder jaar voor zoveel overvolle dorpshuizen mogen spelen. En in welke woonplaats je ook speelt, je kent altijd wel mensen die in de zaal zitten omdat we veelal in de regio spelen. Tijdens een optreden halen we vaak een aantal mensen of bedrijven uit het dorp naar voren. Natuurlijk gaat er ook wel eens wat mis, dan is iemand zijn tekst kwijt of iets dergelijks en dan moeten we improviseren. En dat is wat het juist zo leuk maakt!

Meestal merkt het publiek dit niet eens. Ook achter het podium hebben we altijd veel lol, je ziet de stukken wel 100 keer, maar het blijft iedere keer weer leuk. Uiteraard worden er achter, maar soms zelf ook op het podium, onderling grappen uitgehaald.

De reacties van het publiek zijn geweldig. Mensen die ons na afloop komen bedanken voor een geweldige avond of reacties op Facebook. Ook word je zomaar herkend als je in de supermarkt staat en dan voel je je toch bijna een bekende Nederlander. Of zoals onze nieuwe speelster Jenny mee maakte. Ze was in de schouwburg in Breda en stond na afloop wat over de show te praten met mensen die haar niet herkende. Die mensen zeiden dat ze het een leuke show vonden maar dat het lang niet kon tippen aan de toneeluitvoering waar ze een week eerder waren geweest, die van onze toneelvereniging. Dat is toch schitterend om te horen. De mensen een leuke avond bezorgen, dat is waar we het allemaal

Fietsclub TOP

voor doen!

Mij is gevraagd een stukje over de "fietsclub" te schrijven. Aangezien ik beter ben in praten dan in schrijven, vind ik dit een behoorlijke uitdaging. Om bij het begin te beginnen: enkele jaren geleden waren er een paar dames die het idee kregen om fietstochtjes te organiseren voor iedereen uit ons dorp en omgeving die gezelligheid en fietsen wilden combineren. Er werden oproepjes geplaatst, en hier en daar een paar mensen benaderd of er belangstelling voor was, en, er kwamen gelukkig mensen op af.

Afgesproken werd, dat we 's woensdags om de veertien dagen s' middags om half twee bij het dorpshuis zouden starten.

En zo was de fietsclub geboren. Natuurlijk moest er ook nog een naam komen. Op een terrasje bij een kop koffie met wat lekkers, werd er nagedacht over de naam. Uiteindelijk werd er voor fietsclub TOP (Tot Ons Plezier) gekozen. Nu fietsen we jaarlijks met ongeveer 20 personen met mooi weer door de Bommelerwaard, en soms daarbuiten. Het seizoen begint half april en stopt half september.

Meestal wordt de route uitgestippeld door twee personen en wordt de rest van de groep verrast waar de reis heengaat. In de loop der jaren zijn er vaste routes ontstaan, en hebben we ook onze vaste terrasjes gevonden. Ik moet zeggen dat de naam van de fietsclub werkelijk waar is, want iedereen die meefietst heeft er echt plezier in. De contacten onder elkaar, het koffie drinken met elkaar, het is echt plezierig.

Ik kan hier nog wel een hele bloemlezing houden, hoe leuk en gezellig het allemaal is, maar ik kan veel beter iedereen uitnodigen die zin en lust en tijd heeft, eens een keer met ons mee te fietsen. Dan kun je het allemaal zelf meemaken.

We fietsen nog op: 24 juni, 8 juli, 22 juli, 5 aug. 19 aug. 2 sept. en 16 sept. Hopelijk heb ik mensen nieuwsgierig gemaakt en kunnen we elkaar bij het fietsen ontmoeten.

Bettie van de Werken

Bootcamp

**Hehehe pufpuf zuchtzucht... :)
Het zit er alweer bijna op... 10 keer ploeteren door de natuur en
asfaltjungle van Nederhemert.**

We hebben het natuurlijk over de bootcamp.

U heeft ze misschien wel gezien, die groep zwaaiende, kruipende, springende mensen die een beetje zweten voor hun plezier. Waarom zijn ze het nu eigenlijk aan het doen en waarom? Dit was voor ons eerst ook de vraag... maar we zijn erachter :)

Bootcamp is militaire het
Het was de militairen snel brengen zodat gaan tot actie. erg in opkomst ploeteren door conditie tot een brengen. Het

hardlopen en krachttrainingen. En dat hebben we geweten...

De eerste paar keren waren bij de meeste de spieren wel te voelen... maar dat ging steeds beter. Vooral het hardlopen was best afzien.

Allereerst, wat is bootcamp. van oorsprong een oefening wat komt uit Amerikaanse leger. bedoeling om de conditie bij te ze snel over konden Tegenwoordig is het in Nederland. Samen de natuur om zo je hoger niveau te bestaat vooral uit

vindt zijn
Sander, de
ook goed in
natuurlijk ook
onderling.
We kijken
uitdagen-de,

dinsdagavonden. Voor een ieder die er over nadenkt: Doe het! Voor een ieder die er nog niet over nadenkt: Ga het doen! De beweging is goed voor een ieder mens. Daarnaast geeft het je energie, kracht en uithoudingsvermogen. Laat weinig of geen sportervaring je niet in de weg staan, want dat was ook niet heel veel aanwezig binnen onze groep... en je kunt dan zoveel bereiken!! Sander, namens de hele groep ook vanaf deze plek, hartelijk bedankt voor je sportieve en motiverende leiding aan de groep!!

Competitie was één van de favoriete onderdelen. Daarvoor gingen we, en dan het liefst revanche.. maar helaas Sander, tot drie keer toe verloren ;).

Daarnaast deden we veel verschillende onderdelen als trekkerbanden tillen, autobanden werpen, houtblokken sjouwen, boksen en nog veel meer. En ja, de vrouwen moesten hetzelfde doen als de mannen.

Waarom doen we het?

Conditie opbouwen. En dat is toch echt al gelukt, een ieder

op zijn eigen niveau. Dat is iets wat ook echt te merken is in de groep. Een ieder uitdaging op het eigen niveau. En fysiotherapeut en ex-militair, houdt dat de gaten. Daarnaast doen we het voor de uitdaging en de gezelligheid

terug op een aantal hele sportieve, uitputtende maar ook gezellige

Een sportieve groet van Corinne en Lydia

Wandelen!

“Al wandelende genieten we van de natuur”

In april dit jaar is de wandelgroep van Nederhemert van start gegaan, wij wandelen altijd op donderdagmiddag.

Deze eerste keer waren er al zes deelnemers. We werden welkom geheten door Sander Vissers één van de fysiotherapeuten van de fysiotherapiepraktijk de 'fysiocompany' en Dirk Brugmans .

Sander vertelde een en ander over het doel en de opzet van de wandelgroep.

Deze wandelgroep is opgericht voor jong en oud en ervaring met wandelen is geen vereiste. Goede wandelschoenen wordt wel aanbevolen.

Dirk is begeleider van de wandelgroep en stippelt elke week de mooiste wandelroutes in en rond Nederhemert voor ons uit.

We verzamelen wekelijks bij het gezondheidscentrum en vertrekken om 13.30 uur.

De wandelingen zijn ongeveer 5 kilometer. Er wordt rekening gehouden met de mensen waarbij het tempo niet zo hoog ligt, zij gaan voorop en geven het tempo aan.

Onderweg wordt er gezellig gepraat met elkaar en na een uur gewandeld te hebben door de schitterende natuur rond Nederhemert drinken we op de boven verdieping van het gezondheidscentrum met elkaar een kopje koffie of thee.

In tussen is de groep gegroeid en zijn we met zo'n 8 mensen, maar er kunnen er nog meer bij, ook mensen uit andere dorpen zijn hartelijk welkom.

Daarom 7 redenen waarom wandelen ook iets voor u is:

Wandelen is een natuurlijke beweging die iedereen die gezond is, kan gaan doen, zonder de kans op blessures die veel sporten met zich meebrengen.

Wandelen is laagdrempelig. Je hebt er geen speciale sportuitrusting voor nodig. Wel is het aan te bevelen een paar wandelschoenen aan te schaffen.

Wandelen is een ideale manier je conditie op peil te houden of om weer in conditie te komen na een tijd niets sportiefs gedaan te hebben. *Wandelen is* goed voor de conditie van hart en bloedvaten en vermindert de kans op hart- en vaatziekten.

Wandelen verbetert het algemene uithoudingsvermogen en het fitheidsgevoel en helpt het lichaamsgewicht op peil te houden. *Wandelen is* goed voor de geest. Het zorgt voor mentale ontspanning, verbetert het geheugen, inspireert tot nieuwe ideeën. *Wandelen is* gezellig. Vooral als je het samen met anderen doet. Wordt daarom lid van de wandelgroep.

Groet vanuit de wandelgroep Ietje van Loon

Toelichting van Dirk Brugmans.

Mevrouw van den Dool had al verschillende keren aan mij gevraagd of er een mogelijkheid was om een wandelgroep op te richten vanuit het Gezondheidscentrum en dan vanuit de Fysiocompany die in het Gezondheidscentrum gevestigd is.

Omdat ik al jaren een wandelgroep (ook mensen met een handicap waren daarbij) begeleidde in Den Bosch vanuit de fysiotherapie Jeroen Verdonk kwam er niets van om een wandelgroep op te richten in Nederhemert.

wandelgroep op te richten en er kwam een oproep in de Dorpskrant Nederhemert. Toch duurde het even voor wij een redelijke groep mensen hadden om van start te gaan maar nu is het zo ver en hebben wij al verschillende wandelingen in en rond Nederhemert gedaan.

En ik moet zeggen het is een leuke groep er wordt wat afgepraat en gelachen maar ook serieus gewandeld en letje van Loon heeft in haar artikel verteld van de wandelgroep en ik kan alleen haar oproep herhalen KOM OOK

Maar elke week op vrijdagmorgen naar Den Bosch waar wij om 9 uur al starten werd voor mij ook allemaal te veel, want je wordt ook ouder en dan gaat de leeftijd en de ziekte reuma die ik heb, meespelen.

Na een gesprek met fysiotherapeut Sander kwamen wij al gauw overeen om een

GEZELLIG WANDELEN SCHROOM NIET
MAAR MELD JE AAN!!

40 jaar getrouwd

Op 22 december 1972 hebben Hans v.d. Meijden (64) en Marjan van Drunen (60) verkering gekregen in het Veerhuis.

Hans woonde aan de Molenstraat 58 en Marjan aan de Tuinstraat 9, ze wonen dus allebei heel hun leven in Nederhemert.

Wout en Sjaan van Genderen, familie van Marjan, waren de café bazen van het Veerhuis en omdat Wout met een geperforeerde blindedarm met spoed werd opgenomen in Den Bosch en Sjaan er alleen voor stond, werd Marjan gevraagd om haar te komen helpen.

Tijdens deze dagen is de vonk overgesprongen en er wordt weleens lachend gezegd- de blindedarmontsteking ook- want een paar dagen later lag Hans ook in Den Bosch, naast Wout, met een blindedarmontsteking.

Marjan is toen ze van school af kwam eerst een jaar met zus Ineke bij de Alabastine gaan werken en daarna is ze bij de Gebr. Vos als rijder bij haar vader op de Biotex wagen gekomen. Dit was vroeg op en zwaar werk, maar daar gaf Marjan niets om, ze heeft altijd van aanpakken geweten.

Hans werkte bij een jachtenbouwer in de Nieuwendijk.

Na ca. 2,5 jaar kregen ze een woning toegewezen in de Tuinstraat en dus zijn ze op 6 juni 1975 getrouwd.

Alle drie hun kinderen, Alexander, Suzan en Petra, zijn hier geboren.

Marjan is gestopt als rijder het eerste jaar van haar huwelijk in het ziekenhuis gaan werken. Daarna is ze gestopt en parttime gaan werken bij de Gebr. Vos in de tassenshuur en bij haar zus Ineke en zwager John in de cafetaria.

Hans kreeg door het werk rugproblemen en kwam thuis te zitten, na een zware operatie, heeft hij een groot gedeelte van de verzorging van het huishouden en kinderen op zich genomen en in die tijd heeft hij ook heerlijk leren koken, zodat Marjan lekker aan kon schuiven.

Hans en Marjan zijn in 1990 verhuisd naar het ouderlijk huis van Hans. Zij hebben een stukje aangebouwd voor Hans zijn ouders, zijn vader is echter korte tijd nadat ze bij hen zijn gaan wonen overleden en kort daarna in hetzelfde jaar is zijn moeder gestorven.

Hans zijn grootste hobby's zijn en waren hun gezin en de tuin, hij is dan ook altijd het liefste thuis.

Marjan houdt enorm van knutselen, ze heeft dan ook van het begin tot het einde op de Club gezeten van Go van Haaften en is toen dit gestopt is nog altijd met Go bezig gebleven met workshops, kinderpartijtjes of gewoon samen nieuwe dingen uitproberen.

In de tussenliggende jaren zijn de kinderen uitgevlogen, Alexander en Suzan wonen in Aalst en Petra in Den Bosch. Ze hebben 5 kleinkinderen gekregen, waar ze met veel plezier oppassen en die graag bij opa en oma zijn. Hans is gaan werken eerst bij D. Hobo & Zn. Bouwwerken BV en vanaf 2006 bij Vos Truck Parts in Zaltbommel.

Marjan, die niet stil kan zitten, heeft parttime gewerkt bij Jan Bloot Party Service en later bij de thuiszorg, wat ze ook met veel plezier gedaan heeft.

Hans en Marjan hebben de laatste 10 jaar 3 maal te maken gekregen met het bericht, dat Marjan ernstig ziek was. Twee keer heeft ze zich teruggevochten voor haar haarzelf, man en (klein)kinderen en beide keren heeft ze ook de energie en moed weergekregen om te gaan werken en positief in het leven te staan. Nu voor de derde keer heeft deze nare ziekte toegeslagen en natuurlijk zijn ze blij, dat ze de dag, dat ze 40 jaar getrouwd waren, samen met hun kinderen hebben mogen beleven en als extra glans, zijn ze samen naar de opening en start van "de Samenloop voor Hoop" geweest, waar Petra zich ten volle voor in heeft gezet, maar het was een dag met een lach en een traan.

Namens de dorpsraad is een felicitatie en bloemetje gebracht om er wat kleur aan te brengen.

Ze zeggen samen, dat ze dankbaar zijn, dat ze dit alles nog mee hebben mogen maken.

50 jaar getrouwd – wonen in het buitenland

Een echtpaar uit Duitsland is 50 jaar getrouwd. De bruidegom, Marinus van Aalst komt van geboorte uit Nederhemert en woonde tot 1960 op de (toen nog) Nederhemertse Kade maar is daarna naar Duitsland vertrokken i.v.m. militaire dienstplicht en zijn werk en leerde daar zijn vrouw kennen.

Ze komen verschillende keren in het jaar op bezoek en zijn dan te gast bij Arie en Nel van Aalst in de Hofstraat want Arie van Aalst is een broer van Marinus van Aalst.

Op donderdag 4 juni was het dan zo ver, Marius van Aalst (78) en Mia van Aalst- Alofs (74) waren 50 jaar getrouwd en wilde dat in Nederhemert vieren bij Eeterij den Dijk. Door familieomstandigheden is er geen feest gehouden, ze wilde wel op de foto en wij spraken met het echtpaar.

Namens Dorpsraad Nederhemert werd een bloemenbak aangeboden die mee naar Duitsland

gaat. Marinus en Mia wonen al 50 jaar in Mönchengladbach. Marinus had militaire dienstplicht en was 2 jaar in Nederland bij het leger en toen 2 jaar actief in het Nederlandse leger in Duitsland.

Daarna was Marius bijna 40 jaar administrateur in Duitsland bij het Engelse school onderwijs.

In maart 2000 heeft Marinus een lintje gekregen. In Berlijn werd hem dat lintje uitgereikt door de Engelse ambassadeur in Duitsland voor zijn vele jaren werk bij de Engelse school onderwijs.

Het lintje heeft als titel Member of the British Empire (MBE). Marinus mag dat (MBE) achter zijn naam dragen maar doet dat niet.

Marinus leerde toen zijn vrouw Mia kennen. Marinus: "Ik heb toen Fraulein Mia uitgenodigd om met mij naar de bioscoop te gaan en toen een etentje en een drankje en zo leerde wij elkaar kennen". Marinus heeft nog steeds binding met Nederhemert want zegt hij "Hier woont mijn familie."

Marinus verteld dat er ook in Nederhemert veel veranderd is een paar weken in Nederhemert is leuk maar dan verlangen wij weer terug naar Duitsland. Hij tuiniert graag, fietst en reist graag. Samen met zijn vrouw gaan ze veel op vakantie naar een warm land.

Altijd als Marinus in Nederhemert is gaat hij naar de begraafplaats want, zegt hij, daar rusten mijn vader en moeder en ook broer Ceel. Als ik niet op de begraafplaats geweest ben dan ben ik niet in Nederhemert geweest".

Mia is geboren in Krefeld en heeft vele jaren als verkoopster gewerkt in een winkel in Mönchengladbach. Haken breien en knutselen en winkelen (vult Marinus aan!) doet ze graag.

Mia verteld dat ze de streek hier erg mooi vindt maar het is voor haar te stil want ze is het stadsleven gewend. Wat haar wel opvalt is dat mensen hier in Nederhemert elkaar groeten, zelfs kinderen, dat is in de stad wel anders, hier is alles anders. Mia "Ik liep vanuit ons logeer adres naar familie toe hier in Nederhemert toen er een jongetje achter mij aan liep en vroeg waar ik naar toe ging. Ik zei daar heb jij toch niets mee te maken maar het jongetje zei daar kom ik toch wel achter. Toen ik bij onze familie in de Korenbloemstraat aan kwam en naar binnen wilde gaan zei de jongen nu weet ik toch waar je naar toe gaat, kijk en dat is leuk. Tenslotte wilde Mia nog wel wat kwijt. " de familie dacht dat ze mij fietsen moesten leren maar dat kon ik al hoor maar weet je wel wat ze mij wel geleerd hebben: bier drinken!!

Op de Vagrant

Ik weet even niet wat ik moet doen. Ga ik nog even poetsen voordat we naar huis gaan of ga ik lekker buiten bij de kinderen in de box zitten? Het is snikheet, de tassen staan weer klaar voor een weekje Nederhemert. De wasmachine draait volle kracht. We hopen dat we nog genoeg water hebben, als de was maar weg is. Het stof en het andere vuil blijft toch wel liggen, ja vooral aan boord! We vragen het ons soms af: waar komt al dat vuil vandaan? En wanneer houdt het eens op? Als ik wil kan ik elke dag poetsen... En elke dag weer een emmer zwart water hebben. Ik durf er maar niet over na te denken en doe gewoon mijn ding. Poets wanneer het moet en poets niet wanneer het nog steeds moet. De stuurhut elke dag.

Het plafond nemen we daarin regelmatig mee. Handig omdat het laag is en ja nooit voor niets, altijd zwart. Dit komt denk ik vooral omdat de motor onder de woning staat, de machinekamer dus! Ideaal voor in de winter, heerlijke vloerverwarming. Maar een groot nadeel voor de zomer, soms is het er gerust 35 à 40 graden binnen. Ik had eens een kaarsenlamp en we waren een dag weg. Dus geen airco en wat was er gebeurd alle kaarsen waren gesmolten van de hitte. Ze hingen als zielige hompjes om de lamp heen.

Maar het vuil van buitenaf speelt ook een belangrijke rol, de ramen zijn niet geheel afgesloten. We liggen natuurlijk overal en liggen soms met nog geen meter afstand van een grote zandhoop. En dan is zand nog wel te overzien maar een berg kolen naast je huis (onze woning) wordt wel een heel ander verhaal. Of het stof van de tarwe of ander

veevoer. Dat kruipt helemaal door alle kieren. Niet te overzien. Aan het begin moest ik daar

zo aan wennen, dan had je net de boel schoon en was het binnen een uur mis, gans mis! En tuurlijk als je weet morgen laden, doen we vandaag gewoon niets en gaan we aan de gang als we weer vol zijn. Tuurlijk, maar je kan niet altijd aan het uitstellen blijven, toch? Vooral wij die dagelijks in de woning leven vinden het gewoon fijn dat het stof happen ook wat minder is en het oog wat minder ziet. De deurmat vervuilen we dan bijna elk jaar voor een nieuwe omdat het anders gewoon niet schoon te krijgen is.

Net als de auto aan de binnenkant, drama! Eigenlijk een verhaal apart .

De buitenkant wordt regelmatig mee geboend maar binnen in heb ik eigenlijk al lang opgegeven. We zetten onze auto van boord maar dan... Door de modder, of weet ik wat, lopen we weer richting de auto en ja vervolgens kan je beter je schoeisel uit doen om de auto wat schoon te houden. En ja gauw de deur dicht voordat al het stof binnen in de auto ligt.

Met open schoentjes de wal op en dan over een het terrein banjeran nee dat gaat eigenlijk ook niet. Alhoewel ik er toch elke keer weer intrap en Floris me nog na roept: 'Schat zal je die hakjes niet straks pas aan doen?' 'Nee, dat komt wel goed ik loop er wel omheen de plassen en weet ik wat.' Maar altijd kom ik met vieze schoenen aan en vraag ik me steeds weer af hoe kan dat nou weer?

En dan beloof ik mezelf: De volgende keer doe ik gewoon eerst mijn laarzen of oude schoenen aan voordat we weg rijden.

Nu na een week zit ik thuis opnieuw te dubben wat ga ik doen. Alles schoonmaken voordat we naar boord gaan? Zodat we de volgende keer in een schoon huisje binnen kunnen wandelen? Ik heb er geen zin in. Echt niet. Ik zit veel liever bij onze ouders of zussen of vriendinnen dan dat we vol aan de poets zijn. Of zal ik zo gek zijn om het maar vanavond te doen? Ja ik ben een poetsvrouw en elke keer als we het huis verlaten is het spik en span en

vraag me
niet hoe en
wanneer we
het gedaan
hebben.
Goede vaart!

Ds. J.M. van Wijk

jaar klaar te zijn met zijn theologiestudie. Hij gaat hier in de buurt soms al voor. De vacature in Een is al vervuld want per 1 mei is er al een nieuwe predikant, dr. Wilschut

Afscheid ds. J. M. van Wijk uit Een

Zondag 26 april was ik in de kerk van Een, een klein dorp bij Norg. Daar was de afscheidsdienst van Jan van Wijk wegens emeritaat. Bij mijn weten zijn Jan en ik de enige Hemertsen die in Drenthe wonen. En Jan is denk ik de eerste dorpsgenoot die dominee is geworden. Toen hij in 1988 in de bediening werd gesteld zei mijn tante Trui dat ik daar maar eens heen moest gaan. Zijn bevestiger was ss J. den Hoed die toen in Sliedrecht stond. Daar heeft Jan ook zijn vrouw gevonden. Toen Jan later predikant werd kon ik daar niet bij zijn omdat mijn kleinkinderen die dag gedoopt werden. De zondag van het afscheid was dus de tweede keer dat ik in Een kwam. Maar Jan heb ik in de tussentijd niet uit het oog verloren. Hij heeft meerdere keren de dienst in de Grote Kerk van Hoogeveen geleid. En hoewel dat niet mijn wijkkerk was ben ik er toch een aantal malen heengegaan. Dan sprak ik Jan natuurlijk ook. Het was een plezier hem te horen preken. Jan was wars van alle clichés en sprak altijd duidelijke taal. Misschien hoorden we vroeger te vaak preken waar we na de eerste woorden van een zin de rest van de zin konden afmaken.

Jan diende de laatste jaren 3 gemeenten, Een, Sebaldeburen en De evangelisatie in Leek. Daarom was de dienst deze middag in de Gereformeerde kerk. Zijn eigen kerk was niet op zo'n toeloop berekend. Het was een mooie dienst. Als tekst was gekozen Openbaringen 3:11: 'Houdt vast aan wat gij hebt, opdat niemand uw kroon ontneme'. Dit is niet de plaats om een verslag van de dienst te doen. Ik vermeld alleen nog maar dat ons slotlied enkele verzen uit het Wilhelmus waren. De volgende dag was immers koningsdag. Onder de sprekers na afloop van de dienst waren ook 2 zonen van Jan. De oudste hoopt over een

Na de dienst konden we in een bijzaal nog koffie drinken en persoonlijk afscheid nemen. Daar waren gelukkig nog een paar genodigden uit ons dorp: Jan's zus Neeske met haar man, Marcel Bouman met zijn nicht Geeske en Adriaan en Pieta van Ooijen. Het is altijd leuk in den vreemde dorpsgenoten te ontmoeten.

Dick Hobo, Hoogeveen

Herinneringen ds. H. Zweistra

vragen antwoord te geven. In mijn gedachten zie ik nog die geoefende kinderen Gods –

Herinneringen (4)

Waarom voor die eerste dienst die tekst uit Ps. 23:1 zult u misschien uzelf afvragen. Ik zal het u vertellen. 't Wordt een lang verhaal! Wij trouwden in 1974 en we gingen wonen in Zeist waar mijn vrouw onderwijzeres was. Geld om een eigen huis te kopen was er niet. We trokken in bij een oude weduwe, die de bovenetage van haar prachtige woning verhuurde. Candidaat J. van de Ketterij had er eerst met zijn jonge gezin gewoond. Hij had kort daarvoor een beroep gekregen en ook aan mogen nemen. De bovenetage kwam daardoor leeg en wij mochten er gaan wonen. We hebben het daar heel goed gehad. Toch zijn we na een poosje verhuisd naar een woning boven de winkel van Den Hengst aan de Slotlaan. We kerkten als gezin bij de Gereformeerde Gemeente in Zeist. Ds. J. van Ekeveld was onze predikant. Van hem hebben we veel onderwijs mogen ontvangen. De gemeente bloeide en de school die aan het kerkgebouw was vastgemaakt, deelde in die bloei. Het kinderaantal was zo groot, dat alle lokalen stampend vol zaten en meer dan eens moest worden uitgeweken naar het handenarbeidlokaal. In 1977 had ik mij bij de kerkenraad van de gemeente gemeld met het verzoek om doorgestuurd te mogen worden naar het curatorium in Rotterdam met de bedoeling om de studie aan de Theologische School te mogen volgen. Het is en het was de (goede) gewoonte binnen de Gereformeerde Gemeenten, dat een persoon die zich geroepen voelde om predikant te moeten worden zich eerst meldt bij de plaatselijke kerkenraad van de gemeente. De kerkenraad belegt dan een avond waar de predikant de persoon die zich heeft aangemeld twee vragen voorlegt. In de eerste plaats vraagt hij naar zijn bekering en daarna naar zijn roeping tot het ambt. We zullen die avond met vele ouderlingen en diakenen niet licht vergeten. De Heere gaf vrijmoedigheid om in alle bescheidenheid op de gestelde

ouderlingen Van Ekris, Scherpenzeel, De Groot, Treur e.a. – zitten. Wenend namen we die avond van elkaar afscheid en een ieder wenste mij Gods onmisbare zegen toe in Rotterdam. In juni moest ik voor het Curatorium verschijnen. In het kleine kamertje op de Theologische School zaten nog twee mannen te wachten om naar boven te gaan om hun bekering en roeping te vertellen aan de ouderlingen, predikanten en docenten. Op een zeker ogenblik ging het belletje en was het mijn beurt om naar boven te gaan. De spanning viel weg en op de bekende vragen hebben wij uit de volheid van het gemoed iets mogen vertellen. Daarna mocht ik de zaal verlaten om de broeders de gelegenheid te geven om over het gehoorde te oordelen. Het duurde geruime tijd voor ik weer naar boven mocht komen. De voorzitter – ds. A.F. Honkoop – deelde mee, dat ik niet werd toegelaten tot de studie. Wat er in die ogenblikken door me heenging, is niet te beschrijven. Dat weet de Heere alleen Die de harten doorgrondt. Het verdriet overmande mij en wenend ben ik het gebouw uitgegaan om mijn vrouw op te zoeken in Zeist. De weg naar huis was zwaar! De afwijzing had mij diep verwond. Thuis zaten een aantal ouderlingen mij op te wachten. Op de vraag 'En...' kon ik alleen maar zeggen: 'Ik ben afgewezen!' De broeders schudden vol ongeloof het hoofd. Dat kon toch niet waar zijn! Toch was het zo! Nog tweemaal ben ik vanuit Zeist naar Rotterdam geweest. Inmiddels had ik mijn theologieopleiding in Utrecht aan de universiteit aldaar afgerond. Omdat er brood op de plank moest komen, was ik gaan solliciteren. Ik kreeg een baan bij het onderwijs. Op een Chr. MAVO-school in IJsselstein was een vacature voor godsdienst en maatschappijleer. Toen ik op gesprek kwam, vroeg de directeur – de heer Dam – of ik bereid was om ook een aantal uren Frans en Nederlands te geven. Vanaf 1977-1979 gaf ik vijf dagen les met dagen erbij van 7 uur. Dat is in deze tijd volstrekt ondenkbaar.

Toch was het een goede tijd. Meer dan eens vroeg de heer Dam aan mij of ik geen vaste baan wilde hebben. 'Dat geeft', -zo zei hij heel hartelijk – 'een stuk zekerheid'. Steevast zei ik dan tegen hem 'meneer Dam ik waardeer, dat u mij dit aanbiedt, maar u weet dat ik een ander verlangen koester. Ik hoop de Heere te mogen dienen in Zijn gemeente.' Dat wist hij, maar hij wilde ons gezin een stuk bestaanszekerheid geven. In april 1979 vroeg de heer Dam of ik even tijd voor hem had. Hij moest iets belangrijks meedelen. Toen ik in de directiekamer zat, vertelde hij mij wat de prognoses waren voor het nieuwe seizoen. De vooruitzichten waren niet gunstig voor de school. Het leerlingenaantal zou teruglopen. 'Dat betekent voor jou' en hij sloeg daarbij de ogen neer, 'dat je een aantal uren zult moeten inleveren.'

Ik zei daarop, dat ik dat heel goed kon begrijpen. Inmiddels had ik een attest gekregen om voor de derde maal naar het curatorium te gaan. Eind mei riep de directeur mij voor de tweede maal bij zich. Nu met de boodschap dat ik mijn baan kwijt raakte. Hij zei het met pijn in zijn stem. "t Kan niet anders!" zo beëindigde het gesprek. In juni ging ik vol moed naar Rotterdam. Ik kon niet anders denken dan dat de Heere de weg zou openen voor de studie aan de Theologische School. 't Liep anders! 't Was een zonovergoten dag, maar ik stond op de stoep met de wetenschap dat ik niet was toegelaten en ... ook geen baan had.

Wordt vervolgd

ds. H. Zweistra

Kerk Wouterswoude

Het klompenpad

Ons eigen klompenpad...

... dat hebben wij sinds oktober vorig jaar, het "Hamarithapad" In Nederland worden nog steeds meer van zulke wandelpaden uitgezet, zie voor meer informatie www.klompenpaden.nl

Maar wij hebben hier het voordeel, dat we niet ver van huis hoeven om een mooie wandeling te maken. Iedereen, die het pad nog niet liep en dat wel zou willen en kunnen, raden we echt aan, om er eens de tijd voor te nemen. De 10 km aan de noordzijde nemen ongeveer drie uur in beslag! U gaat namelijk ook een heel stuk over graspaden, maar dat is juist het leuke ervan! Dat u de omgeving eens vanuit een andere hoek bekijkt. En de rust ervaart van ons unieke woongebied. Het pad is eigenlijk in elk jaargetijde weer compleet anders. Wij hopen, dat u het zelf eens wilt gaan ervaren, waarbij u mogelijk ook zaken tegenkomt, die ons kunnen helpen om het pad nog aantrekkelijker te maken.

Op het eiland is ook een pad uitgezet, dat bestaat uit diverse lussen. Voor ons als hèmersen is het niet nodig om dat unieke stukje Nederland aan te prijzen. Misschien een goed idee om eens uw bezoekers daarheen mee te nemen, even neer te strijken in de theetuin en je in een wereld van lang geleden te wanen en die bijzondere sfeer op je te laten inwerken. Of gewoon zelf even op een zomeravond de pont te nemen, en de benen te strekken.

Dus, kijk even op de website, of koop het foldertje bij "de Maasstroom", trek schoenen of laarzen aan, afhankelijk van het jaargetijde : fijne wandeltocht !

Met vriendelijke groeten van de klompenpadgroep,

Gerrit Bouman

(Molenstraat 1)

De put

Toegang tot het pad tegenover Maasdijk 93

Nieuwstraat

Vanaf de dijk, het Sterrenbos door

Richting de Eendekade vanaf de Maas-Waalweg

Waterbeheer met een vleugje politiek

Waterbeheer met een vleugje politiek.....: een creatieve uitdaging!

Bij de verkiezingen in maart van dit jaar ben ik gekozen in het Algemeen Bestuur van Waterschap Rivierenland namens de 50Plus Partij Gelderland, waar ik ook vice voorzitter van ben.

Een functie in Waterbeheer, een hele interessante uitdaging.

De waterschappen in Nederland hebben de taak, die is vastgelegd in De Waterschapswet, te zorgen voor schoon, veilig en voldoende water: de waterstaatkundige huishouding. Dat is de opgave.

Ons waterschap, Waterschap Rivierenland strekt zich uit van de Duitse grens tot aan Dordrecht en Kinderdijk met zo'n kleine 1 miljoen bewoners.

Vooraf de hoge waterstanden in 1993 en 1995 staan nog in het geheugen van velen.

In 1953 kwam het gevaar van zee en dachten wij Nederlanders overstromingsgevaar met ons Deltaplan opgelost te hebben, niet vermoedende dat er eind 90er jaren alweer een nieuw Deltaplan Grote Rivieren moest worden opgesteld en uitgevoerd voor bescherming tegen overmatige regenval in het stroomgebied van onze grote rivieren, de Maas en de Waal.

Dit plan is voornamelijk zichtbaar geworden in onze regio in verzwarende van dijken en de bouw van de Kromme Nol Kering. Deze waterkering vormde de vervanging van een nieuwe ronde dijkverzwaringen, waarbij vele buitendijkse woningen ten prooi dreigden te vallen aan de slopershamer.

Evenals het daarop volgende programma 'Ruimte voor de Rivier', dat nu bijvoorbeeld in Munnikenland rond Loevestein voor onze ogen wordt uitgerold.

Daarmee zijn we, volgens de nieuwste (inter)nationale veiligheidsnormen, klaar voor de 21e eeuw.

Op dit moment worden in de Bommelerwaard in het kader van het veelbesproken Project Herstructurering Tuinbouw Bommelerwaard door het waterschap natuurvriendelijke oevers aangelegd die mede zorgen voor schoner water en zichtbaar mooie natuurontwikkeling.

Daarnaast is er natuurlijk zorg voor schoon water - vooral in de Afgedamde Maas voor de drinkwatervoorziening rond Den Haag - en is het peilbeheer, de zorg voor de juiste grondwaterstanden, vooral ook van belang voor de agrarische sector.

Dijkverbetering is niet meer aan de orde in de komende jaren. Natuurlijk wel het reguliere onderhoud aan de dijken en watergangen ten behoeve van een soepele waterafvoer. Dus een beheertaak.

Waterschap Rivierenland wordt bestuurd door een Algemeen Bestuur waaruit een college van heemraden (een soort wethouders) is gekozen, die voorgezeten door de dijkgraaf het Dagelijks Bestuur vormen.

Het beleid wordt vastgesteld door het bestuur, vastgelegd in het Waterbeheer Programma en uitgevoerd in het licht van het na de verkiezingen opgestelde bestuursakkoord.

50-Plus heeft als een van haar speerpunten behoud van koopkracht, goed wonen en werken. In dat licht is het van groot belang dat het waterschap zich beperkt tot haar kerntaken en deze zo goed, efficiënt en economisch mogelijk uitvoert teneinde uiteindelijk de waterschapslasten zo reëel mogelijk te laten zijn. Zonder innovatie en duurzaamheid uit het oog te verliezen (milieu en toekomst bestendigheid).

Het strategische en tactisch meedenken en sturen en bovendien bestuurlijk toezien op de juiste uitvoering van bedrijfsprocessen en niet in de laatste plaats een rechtvaardige lastenverdeling naar de inwoners, dat zie ik als een uitdagende taak in de komende jaren.

Wie meer informatie wil: neem eens een kijkje op www.waterschaprivierenland.nl, waar vrijwel alles te vinden is over het werk en de organisatie. Leuk zijn vooral ook de gebiedskaarten, zelfs tot in detail met slootjes en sluisjes..... En het melding- en alarmnummer niet te vergeten. En kijk ook eens op www.onswater.nl.

Wil je over bestuurlijke onderwerpen iets weten, aarzel niet om het mij te vragen:

E: j.opschoor@wsrl.nl, M: 06 53 191626 of gewoon langskomen op ons mooie Eiland Nederhemert.

Jan Opschoor

Bestuurslid Waterschap Rivierenland

Melken

Melk(en) deel 3

We gaan nog even terug in de geschiedenis. In Veenwouden werd in 1878 de eerste melkfabriek gebouwd. Voor die tijd, en op andere plaatsen nog lang daarna, werd op veel boerderijtjes de melk tot kaas en boter verwerkt. Ik heb mijn vader dikwijls horen vertellen dat er in ons dorp waren die een karn hadden die door een hond of een paard aangedreven werd. De hond werd op een bepaalde manier in een ronde trommel gezet die door het gewicht van de hond ging draaien, stoppen was er voor zo'n dier niet bij want dan kwam hij of zij in de verdrukking. Een paard liep rondjes om de karn aan te drijven. Dat was wel diervriendelijker. In die tijd waren er vooral in Zuid-Holland rond de grote steden ook al melkhandelaartjes die bij de boer melk

opkochten en soms ook boter en kaas. En deze met een handkar vervoerden, maar meest met een hondenkar. Ze probeerden dan

hun product in de steden te slijten. Ik heb onze vroegere buurman Thijs v. Ooijen weleens horen vertellen dat hier een vrouw uit ons dorp iedere dinsdag met een tenen mand in haar hand naar Zaltbommel liep om daar haar boter op de markt te verkopen. In die tijd wist men niet wat yoghurt, kwark en toetjes waren. Het is bij ons een keer gebeurd dat Gerda bovengenoemde buurman een stuk kwaktaart gaf en dat die meteen dat hij het proefde een verschrikkelijk zuur gezicht trok en naar buiten rende om het uit te spuwen. Toen hij weer binnen kwam met zijn gezicht nog op

half 13 zei hij: 'Wat had je me nou toch gegeven, dat is zure pap!' De fabrieken die later gebouwd werden hadden steeds een andere benaming. De eerste fabriek in Veenwouden noemde men een Melkinrichting, toen werden het Boterfabrieken, nog wat later Melkfabrieken en nu zijn het Zuivelfabrieken. In het begin van de vorige eeuw vonden verschillende boeren in de Bommelerwaard dat hier ook een fabriek gebouwd moest worden. In 1917 kwam die er ook, namelijk in Kerkwijk, want dit dorp lag wel centraal in dit gebied. In deze fabriek stond een zware stoommachine, die een centrale as aandreef, die recht door de fabriek liep en waar verschillende machines, zoals karns, centrifuges en pompen, met leren riemen vanaf deze as aangedreven werden. Deze fabriek staat er nog (onder ons bekend als de poterbewaarplaats). Van binnen zitten de tegels nog tegen de muur, aan de buitenkant kan men het bordes nog zien waar de melkbussen op gezet werden en de naam van de fabriek staat altijd nog op de gevel. Toen ik nog jong was werd deze poterbewaarplaats ook wel boterfabriek

Land van Heusden en Altena stond. Vanaf die tijd ging de melk uit onze streek naar deze fabriek. Maar sommige boeren, vooral uit het zuiden van de Bommelerwaard, leverden hun melk aan 'Op hoop van zegen' in Genderen. Allebei de fabrieken zijn al jaren gesloten. In Heusden kwam er iedere dag in tankscheepje uit Rotterdam de melk ophalen. Vanaf die tijd dat de melk hier naar de fabriek ging werd deze dus door de melkrijder opgehaald. Toen de fabrieken kwamen werd het voor de burger wat moeilijker om bij een boer wat melk te kopen. Want zij hadden, het waren allemaal kleine boertjes, toch al niet veel liters in de melkbus en als daar nog wat voor aan huis afging dan was het voor hen toch wel een vernedering dat hij bijna niets leveren had. Het is in ons dorp een keer gebeurd dat een moeder die een ziek kind had en waar de dokter had aangeraden om de zieke veel melk te laten drinken, zij al bij veel boertjes aangeklopt had en nog steeds geen melk had, toen uit boosheid uitriep: "Ik wou dat vannacht alle koeien stieren werden".

genoemd. Inmiddels zijn de gemeentegrenzen veranderd en staan deze gebouwen in Ammerzoden. In het begin van de dertiger jaren van de vorige eeuw is deze fabriek failliet gegaan. Deze is toen door VZ (Verenigde zuivelfabrieken) uit Heusden opgekocht. Deze heeft toen zijn naam veranderd in Bommelerwaard, terwijl deze fabriek in het

In 1946 toen mijn vader boer is geworden was die ellende gelukkig voorbij. Ik kan mij nog wel als kind herinneren dat sommigen in ons gezin margarine (kunstboter werd dat toen genoemd) lekkerder vonden als roomboter en dat mijn moeder de margarine in een kuipje deed. Maar de roomboter bleef in de verpakking, want het was toch een grote schande als men zelf

koeien had om dan kunstboter te eten. Sociale controle is goed, maar er zijn ook grenzen. Toen eind jaren 60 in de vorige eeuw de ruilverkaveling kwam, veranderde er veel in ons dorpje. Sommige kleine boertjes saneerden en het land dat daardoor vrij kwam kregen anderen toebedeeld door de ruilverkaveling. Daarmee kon men grotere

boerenbedrijven realiseren. Vanaf die tijd ging in snel tempo door ons hele land de melkproductie flink omhoog. Het ging zo hard dat de melkprijs begon te dalen. De regering begon de boter op te kopen om de melkprijs toch in stand te houden. Deze boter ging de koelhuizen in. Tenslotte zat er zoveel boter in de koelhuizen dat men er geen raad meer mee wist. Men sprak toen over een boterberg. Er is toen veel aan Rusland verkocht voor 25 cent per pakje. Omdat de boeren nog steeds uitbreiden en meer gingen melken, werd door de EU (Europese Unie) ingegrepen. Daardoor kwam er in 1984 het melkquotum. Men keek hoeveel melk men 1983 gemolken had, daar werd een paar % afgetrokken en dat was je quotum. Molk je meer dan was toegewezen dan moest men hier superheffing over betalen. Voor veel handelaren en sommige boeren brak er een gouden tijd aan want men had dit quotum gratis gekregen.

Maar toen men er achter kwam dat dit verhuurd (leasemelk werd dit genoemd) en verkocht kon worden gingen de handelaren op pad om quotum in handen te krijgen om deze aan andere boeren te verleasen of te verkopen. Op een zeker moment kwam men er achter dat zelfs boeren die allang met hun bedrijf gestopt waren, al hun melk verleasden. Men kreeg bij de EU in de gaten dat boeren die allang in een bejaardenhuis zaten al hun melk nog verleasden.

Over pensioen gesproken. Toen heeft men daar bij de EU maatregelen genomen zodat men nog wel melk mocht verleasen maar dan moest men zelf 70% van het quotum vol melken. Nu was het uit met de pret voor die boeren, dus hebben zij massaal hun quotum verkocht. Een quotumjaar was altijd van 1 april tot het volgende jaar 31 maart. Vanaf 1 april 2015 is het quotum opgeheven dus kunnen de boeren weer volop melken. Sommige boeren zijn bang dat er weer teveel melk komt en ze daardoor weer lage prijs zullen krijgen.

Wat de toekomst brengen
moge.....wij weten het niet.

Gijs van de Werken

Column Betje Wolfers

Bij mij in de kamer hangt een brief. Ingelijst nog wel. Als je goed kijkt zie je "Lasola, Riitta, Finland". Dat is me nogal wat, een brief uit Finland!, 1957. Toen zat ik nog lang en breed op het internaat in Gouda. Klopt.

Op een dag komt iemand (Wim Hagoort) onze klas binnenstuiven en deelt wat briefjes uit. Daarop staat een adres in Kopenhagen. Het blijkt een uitwisselingskantoor voor internationale correspondentie te zijn. Ik schrijf een kort briefje, vermeld daarin dat ik wil corresponderen met een meisje van zestien. In het Engels. Ik vraag niet om een bepaald land. Klaarblijkelijk ligt er in Kopenhagen nog een brief op het bureau, een brief uit Finland. In die brief vraagt een Fins meisje ook om een correspondentie vriendin. Maar zij heeft er een voorwaarde eraan gekoppeld. Het moet een Nederlands meisje zijn. Later heb ik van haar gehoord waarom ze met een Nederlands meisje wilde corresponderen. Ze spaarde foto's van het koninklijk huis. Had eens een foto gezien van Koningin Juliana op de fiets. En hoe is het mogelijk dat de mensen daar op houten klompen lopen. Dat wilde ze zelf ook weleens uitproberen.

De mijnheer in Kopenhagen heeft gewoon de Finse brief naar Holland gestuurd en de Hollandse naar Finland. Zo arriveert op een dag Riitta's brief in Gouda. Gelukkig in het Engels, Dat wel. En dat is de brief die ingelijst in de kamer hangt.

Riitta schrijft over haar gezin en school. Haar vader is boer en ook Riitta moet soms helpen. Het ophalen van de melkbussen uit het melkhokje is haar vaste taak. Rond de boerderij staan nog enkele woningen waar familie woont. Zij teelden aardbeien. Kwam mij bekend voor.

Een hele belevenis. Ik heb er nooit spijt van gehad. Het is ook heel bijzonder om met iemand uit Finland bevriend te raken. Heel anders dan met iemand uit Engeland of Schotland. De volksaard is heel bijzonder. Het schijnt dat het Finse volk in 400 met de Volksverhuizing vanuit de Oeral omhoog gekomen is tot zij zich vestigden in N.O Europa. Een beetje geïsoleerd van andere volken. Zodoende hebben de Finnen eigen taal en cultuur vastgehouden. Ze zijn ook niet te vergelijken met de Scandinaviërs in Zweden en Noorwegen.

Toen mijn peetdochter Sari promoveerde kreeg ik van De Driestar een paar dagen vrij om de plechtigheid bij te wonen.

Dat is nog een keer gebeurd toen Sari trouwde. "Omdat ikzelf geen kinderen had," kreeg ik voor deze trouwerij een paar dagen vrij. En omdat het zo saai is om alleen te reizen kreeg ook Lydia vrij. Nou, hoe vind je dat van die ouwe Driestar!

Toen Riitta voor de eerste keer bij ons logeerde was dat een hele gebeurtenis. Ook voor mijn moeder die altijd opzag tegen het koken. Maar Riitta was lief en vriendelijk dus het ijs was gauw gebroken. Corry Verspuy was zo vriendelijk om ons door Nederland te rijden om Riitta wat van het land te laten zien. Voor elke molen moesten we stoppen, vooral bij Groot Ammers. We gingen ook naar alle ooms en tantes. Riitta had namelijk gezegd dat ze graag wilde zien hoe de Nederlanders hun huis ingericht hadden.

Met de klompen is het natuurlijk niets geworden. En pa had nog wel een paar nieuwe gekocht. Waarschijnlijk moet je al vanaf je derde of vierde jaar op klompen lopen, anders wordt het nooit wat. Ik zie Riitta nog stuntelen.

Ze heeft er een paar meegenomen en die hangen nog steeds in de voorkamer. Symbool van een Hollandse vriendschap.

Terugblik feestweek

Terugblik feestweek Nederhemert 2015

In tegenstelling tot andere jaren maakt Nederhemert zich op voor een feestweek van twee weken met maar liefst drie weekenden en het eerste weekend begint al op **zaterdag 23 mei**. Voor de avontuurlijke sportievelingen is er namelijk de zeskamp, die normaal pas na de truckpulling wordt gehouden. Voor de zeskamp is het natuurlijk belangrijk dat het weer meewerkt en dat was ook het geval. De deelnemende teams werken zich in het zweet bij het roeien, de hindernisbaan en uiteraard nog vier andere spellen. Wanneer iedereen weer op adem is gekomen en opgedroogd is, wordt 's avonds in de tent door één deelnemer per team het rodedraadspel gespeeld. Daarbij moet de gevreesde spiraal getrotseerd worden, maar natuurlijk wel zonder dat het alarm afgaat! Het blijkt, zoals al vaker, een lastige opgave en pas na de spiraal wordt de einduitslag bekend gemaakt: bij de dames ging de winst naar Team De Maasstroom en bij de heren waren de mannen van Team Arend van Aalst de sterkste. De dj's van RedSound verzorgden de hele dag de muzikale omlijsting en de presentatie tijdens de zeskamp. Al met al een geslaagde aftrap van de feestweek.

Maandag 25 mei (Tweede pinksterdag) wordt de achtste editie van de oldtimer- en tractorentoertocht gehouden. Het weer valt, ondanks de slechte verwachtingen, erg mee en het blijft de hele middag droog. De opkomst is zoals gewoonlijk uitstekend en het blijft zelfs na acht jaar nog steeds een mooi gezicht als ze allemaal bij elkaar opgesteld staan op feestterrein De Twee Getijden. De oldtimers vertrekken als eerste en niet veel later gaan ook de tractoren op pad. Het is een leuke rit door de streek (de tractoren gaan zelfs door Nederhemert heen) en ook de tussenstop is vlak naast de deur, op bedrijventerrein Kraaijenhoef in Brakel. Daar kan iedereen even lekker wat drinken en eten om vervolgens

weer verder te rijden. Zoals ieder jaar krijgt ook vandaag iedere bestuurder van de oldtimer

een schildje en iedere bestuurder van de tractor een vaantje als aandenken aan de achtste oldtimertocht.

Maandagavond vliegen de getallen weer door de tent heen tijdens de kienavond! Deze is zoals gewoonlijk goed bezocht door alle leeftijden en dat is natuurlijk mede omdat er weer leuke geldprijzen te winnen vallen. Per ronde lopen de bedragen op en de prijzen tijdens de laatste ronde en de superronde liegen er niet om. Wel wordt weer duidelijk dat de kien-ervaring de doorslag geeft wanneer het om de grote prijzen gaat.

Donderdag 28 mei wordt de kennis van de 50-plussers weer op de proef gesteld tijdens de gezellige koffietafel. Er wordt gezellig wat gedronken en lekker gegeten en tussendoor worden er vragen gesteld. Het is weer een leuke middag en avond.

Vrijdagavond komen de vrachtwagens weer richting Nederhemert om op te stellen voor de, inmiddels niet meer weg te denken, truckshow. Er zijn zelfs in totaal honderdvijftig trucks aangemeld!! Het is te hopen dat de trucks ook op het terrein kunnen opstellen want anders worden het wel mega lange rijen op de Maas-Waalweg. Gelukkig is het vrijdag droog en mogen de vrachtwagens ook op het veld opstellen. Het is weer een schitterend gezicht, al die glimmende vrachtwagens die met hun lichten in de wijde omtrek te zien zijn.

Tegelijkertijd begint in de tent de jaarlijkse Foute Party. Dit is weer een gezellig feest met een uitstekende opkomst. Alle chauffeurs komen van lieverlee ook binnengedruppeld waardoor het een gezellige drukte wordt. Dj's Niels de Jongh en Maxx Lips zetten de tent op zijn kop met de gezellige Hollandse muziek van Frans Duijts tot 'happy hardcore' en dance-muziek uit de 90's. Na afloop gaan de

chauffeurs richting hun tweede thuis om een paar uurtjes te gaan slapen.

Binnen in de tent is het grote feest inmiddels

De

Kindermiddag feestweek

zaterdagochtend start met een ontbijt voor de chauffeurs. Ze kunnen de dag goed beginnen met een lekker gebakken eitje. Het is mooi weer die dag en er komen veel mensen kijken bij al die mooie trucks. Ook worden er diverse prijzen uitgereikt voor de mooiste truck, interieur en de meeste decibellen. 's Avonds draait dj Jorrit van Rekum van JVR Discoshows in de tent en worden er spellen gedaan zoals steendrukken. Ook het tweede weekend zit er alweer op en ook deze is zeker geslaagd!

Aan de kindermiddag die op woensdag 3 juni plaatsvond is een apart stuk gewijd. Dit artikel is te vinden op de volgende pagina!

Op vrijdagavond moet het hoogtepunt van de feestweek plaatsvinden, de jaarlijkse truckpullingwedstrijd, maar helaas gooit het slechte weer roet in het eten. Door de enorm hoge temperaturen overdag zou het 's avonds weleens kunnen gaan spoken. Waar vooraf nog wordt verwacht dat het weer zich zal aanpassen aan de truckpulling, bleek dat op het moment suprême toch niet het geval. De truckpulling start ruim twee uur later dan gepland en er wordt ook niet voor punten gereden. Tussendoor begint het weer te regenen waarna de organisatie besluit om de wedstrijd te staken.

Thema-kindermiddag feestweek: voor daadwerkelijk iedereen een feest!

Zoals ieder jaar tijdens de feestweek organiseerde Oranjevereniging Oranje Trouw ook deze keer een thema-kindermiddag. Al jaren is de verbroedering tussen alle kinderen tijdens deze middag prachtig om te zien. Het

wel al gewoon aan de gang, want ondanks de tegenvallende weersomstandigheden hebben alle feestgangers de feesttent op evenemententerrein De Twee Getijden toch weer weten te vinden. dj Jorrit van Rekum van JVR Discoshows maakt er een groot feest van. Desondanks een prachtige afsluiter van een ietwat tegenvallende avond.

Op zaterdag 6 juni is de laatste dag van de XXL feestweek weer aangebroken. Dit is een dag die vooral voor de vrijwilligers wordt gehouden, want na al het puinruimen, verkeer regelen, bardienst draaien of parkeerhulp zijn in de voorbije twee weken mogen zij ook weleens in het zonnetje worden gezet. Speciaal voor hen organiseert de Oranjevereniging op zaterdagavond dan ook een barbecue als bedankje voor de bewezen diensten in de afgelopen twee weken

Het was weer een geweldige feestweek! Wij hebben er weer enorm van genoten en het is weer voorbij gevlogen. Dit alles hadden wij nooit voor elkaar kunnen krijgen zonder alle vrijwilligers die ons twee weken lang weer supergoed hebben geholpen. Wij willen jullie nogmaals hartelijk bedanken voor de hulp en inzet en we hopen dat we volgend jaar weer op jullie steun kunnen rekenen!

Hartelijk dank namens het bestuur van Oranjevereniging 'Oranje Trouw'

weer zat mee, de kinderen hadden goede zin en iedereen kon doen waar hij of zij zin in had.

De perfecte ingrediënten voor een succesvolle middag.

De kindermiddag kent elk jaar weer een ander thema. Voor de organisatoren wordt het dus na acht keer ook een aardige uitdaging om weer een nieuw thema te bedenken. Uiteraard lukte

het dit jaar toch weer en dus gingen de kinderen de boer op met het thema 'Op de boerderij'. De hele middag zijn er verschillende activiteiten te doen: er is een speurtocht die door het Sterrenbos leidt waarbij allerlei verschillende spellen worden gespeeld en voor degenen die liever knutselen is hobbyist Go van Haaften aanwezig. Go heeft jaren deel uitgemaakt van de Oranjevereniging en ook de knutselmiddagen met de kleine en grote kinderen leidt ze al jaren met veel plezier.

Tijdens deze knutselmiddag mochten de kinderen een drinkbeker versieren met strijkkraaltjes en daar kwamen prachtige en zeer verrassende creaties uit! Op de foto's op de volgende pagina is te zien wat er voor juweeltjes van bekertjes werden gemaakt. Ook konden de kleurplaten die in de feestgids van de Oranjevereniging stonden ingeleverd worden, waarna ze in de tent werden gehangen. Hieraan was overigens ook nog een wedstrijd verbonden waarbij de tweede plaats was voor Daniël Hak en de winnares was Inge van Ooijen. Allebei van harte

gefelicitteerd!

Voor de kinderen die niet gingen knutselen was er een heuse boerenspeurtocht. Daarvoor verzamelden de groepen om drie uur om een half uurtje later richting het Sterrenbos te vertrekken. Deze speurtocht met spellen werd dit jaar uitgestippeld door Jan van Ooijen en Sanne Mijdam. Zij hadden aan de hand van het thema een verhaallijn bedacht en een kaart gemaakt, waarmee ieder team de speurtocht moest afleggen. De vijftien spellen die gespeeld werden zijn uiteraard ook afgestemd op het thema en dus moesten de teams bij ieder dier een opdracht of een spel doen. Sanne Mijdam, één van de bedenkers van het parkoers, was zelf erg te spreken over de manier waarop de middag verliep. "Het is mooi om te zien hoe leuk iedereen met elkaar omgaat. Ik, als buitendorper, vind trouwens dat er in Nederhemert sowieso vaak een mooie eensgezindheid is." Na het vijftiental spellen vertrokken de teams rond half zes weer naar de tent, waar ze werden getrakteerd op een frietje met een snack.

boertjes

en

kinderspelen

Oranje trouw

boerinnetjes

Speeltuin Nederhemert 100 jaar

100 jaar Speeltuin op 't Eiland

Het blonde jongetje dat met enige voorzichtigheid de glijbaan op 't Eiland opklimt, beseft niet dat hij in een unieke speeltuin is beland. Honderd jaar geleden werd de Theetuin van Ot en Trui van der Werken uitgebreid met een eenvoudige wip en schommel. Het zou de start zijn van wat we nu een nostalgische speeltuin noemen, thans beheerd door Richard Kastelijn die vertelt: "De meeste toestellen zijn door mijn opa Bas Boere (de opvolger van de eerder genoemde Ot en Trui) in de jaren vijftig gekocht. Als je alles goed onderhoudt, blijkt het onverslijtbaar. Tegenwoordig moet ook onze speeltuin voldoen aan de strengste veiligheidseisen en wij doorstaan de testen telkens met glans. Na mijn opa is de speeltuin voortgezet door mijn moeder Betsie Boere die trouwde met mijn vader Jan Kastelijn. Zij hebben met gepaste trots het honderdjarig bestaan mee gevierd rondom Hemelvaartsdag jl."

Bep de Weerd

We vroegen enkele oud-Eilanders naar hun belevenissen rondom de speeltuin. Bep werd in 1921 geboren op 't Eiland in het gezin De Weerd. Hun huis stond halverwege het pad links naast de speeltuin richting het bos en brandde in 1956 helaas af na blikseminslag. Bep vertelt: "Mijn vader Gradus was jachtopziener/boswachter in dienst van de Baron van Wassenaer. We woonden in het Jagershuys en kan me nog goed herinneren hoe eenvoudig de speeltuin in Theetuin 't Boske er toen uitzag. De schommel was niet meer dan een plankje die op zijn plaats gehouden werd door een flinke knoop in het touw. Ook was er een rekstok en natuurlijk de familieschommel. In de twee houten prieëlen

kon je gezellig zitten om een kopje thee te drinken. Ook werd er ranja van AJP uit

Groningen geschonken (de beste van het land) en was er voor de liefhebbers gazeuse in een

kogelflesje. Hier en daar stonden nog wat tafels en stoeltjes en er was veel bosschage. In de wintermaanden speelden wij als kinderen met de slee op de weg naar het Aalburgse Veer en zomers sprongen we slootje in de polder. Af en toe mochten we ons plezier in de speeltuin. Dat was dan na schooltijd in het schooltje, geleid door meester Knoop, dat toen nog op 't Eiland stond (tegenover de kerk, daar waar nu de vier 'moderne' huizen staan)."

Bep vertelt dat ze in 1952 trouwde en bij haar ouders in 't Jachthuys introk. Na de brand verhuisde ze naar Wijk en Aalburg waar ze jaren na het overlijden van echtgenoot Gijs van Wijk met haar tweede man Dries van den Anker in het huwelijk trad. Voor we afscheid nemen vertelt ze nog: "Ik weet nog dat onder Bas Boere de speeltuin ook op zondag open ging. Wist je dat ik zelfs gewerkt heb in de speeltuin? Achter de bar en dat was best gezellig."

Zusjes de Waal

Ada (1953) en Liesbeth (1955) de Waal werden allebei geboren op 't Eiland en groeiden op in de boerderij tegenover de kerk. Zij gingen in Noord naar school en bleven elke dag over, toen nog zonder begeleiding van overblijfmoeders of leerkrachten. In hun prille jeugd mochten ze de speeltuin gratis bezoeken mits ze karweitjes opknaptten. Breed lachend en met nostalgische gedachten schetsen ze een beeld: "De glijbaan, toen nog bestaande uit houten spijltjes, werd door Bas Boere af en toe in de boenwas gezet. Het uitwrijven van de baan was ons werk en dat was me toch leuk.... Eenmaal boven legden we het matje neer waarop we zorgvuldig gingen zitten. Met de benen omhoog roetsjten we naar beneden waarbij het matje als een grote uitwrijfdoek werd gebruikt. Al spelend wreven we op die manier de glijbaan spiegelglad."

Goede herinneringen beleven de zusjes aan de jaarlijkse Koninginnedag. "s Morgens gingen alle kinderen van 't Eiland de fiets of step versieren. Op de wei bij de Hoef verzamelden we ons later die dag om onder leiding van Jenneke van Heemskerk (wij zeiden altijd Jen van de Hoef) allerlei traditionele spelletjes te doen: zaklopen, koek happen, eierloop enz. De feestelijke dag werd

afgesloten met een lampionoptocht door het 'donkere' bos en dat was me een partij spannend... We klopten met de lampion in de

hand bij alle huizen aan, zongen een lied en kregen snoep, geld of warme chocolademelk. Het opgehaalde geld gingen we vervolgens met z'n allen uitgeven in de speeltuin. En dan maar smikkelen. Weet je nog dat je toen een zakje chips kocht met daarin het zout apart verpakt in een blauw builtje?"

meest rechts Ada en 3e van rechts Liesbeth

Henk van Ooyen

Even voorbij de speeltuin,

in het witte huis schuin tegenover de voormalige pastorie, woonde Henk van Ooyen (1984). Vader Leo mag zich een geboren Eilander noemen en moeder Willy is als dochter van de bakker een echte Hèmertse. Henk ging naar de basisschool in Heusden en speelde regelmatig na schooltijd in de speeltuin. "Ik mocht als Eilandbewoner gratis naar binnen en dat was natuurlijk erg leuk. Als er vriendjes van school kwamen spelen, heb ik me ongetwijfeld stoer gevoeld dat ik niet hoefde te betalen en zij wel. Mijn favoriete toestel was de 'bootjes'. Het zijn eigenlijk een soort schommels waar je als kind halsbrekende toeren in uit kon halen. Als je dusdanig hoog schommelde dat het bootje tegen de rand aan botste, was je de bink. Vanaf mijn 14e ben ik gaan werken in de speeltuin bij Richard. Ik heb één dag bij de kassa van de speeltuin gezeten (het entreegeld wordt specifiek gereserveerd voor het onderhoud van deze bijzondere speeltuin die gevoelsmatig in honderd jaar niets

Herdenking 100 jaar speeltuin

veranderd is) en dat was op Tweede Paasdag. Daarna heb ik allerlei klusjes gedaan: afwassen, ijsjes verkopen, bedienen enz. Ik denk dat ik wel tot mijn 20^e met Richard heb samen gewerkt en ik mag zeggen dat we een goed team vormden. In de speeltuin heb ik veel geleerd. Niet alleen op praktisch gebied, zoals in de keuken, maar ook heb ik er mensenkennis opgedaan. Ik leerde wat gastvrijheid is, wat het is om op tijden te moeten werken als anderen vrij zijn, heb de waarde van geld leren kennen. Een anekdote: een man uit de grote stad had al voor de tweede week een grote mond en noemde iedereen om hen heen 'boeren'. De man werd lastig en zorgde voor veel gedoe op het terras. Op een gegeven moment was ik het dusdanig beu dat ik hem in zijn kraag gepakt heb en met een schop onder zijn achterste de speeltuin heb uitgewerkt. Nooit meer gezien."

Inmiddels neemt Henk zijn zoon Levi (geboren in 2014) al af en toe eens mee naar 'zijn' speeltuin. Henk Poelakker

15, 16 en 17 mei was het groot feest en volop plezier voor jong en oud bij de speeltuin op 't Eiland Nederhemert.

Een enthousiast team had alles uit de kast gehaald om op ouderwetse manier 100 jaar speeltuin te vieren, ondersteund door talloze sympathisanten die tijd nog moeite gespaard hadden om de familie Kastelijn een paar onvergetelijke dagen te bezorgen.

Het begon allemaal met een mooi jubileumlogo, een nieuwe toegangspoort, speciale verkeersplannen etc. etc. en eindigde in een feestprogramma bomvol activiteiten, verdeeld over 3 dagen. Jammer genoeg werkte het weer op de zaterdag niet mee, maar zowel de vrijdag als de zondag waren uitgelezen dagen en zorgden voor een enorme aanloop vanuit de meest onverwachte hoeken. Duizenden mensen wisten de speeltuin te vinden en genoten van alles.

De kinderen werden geschminkt, zij konden zich uitleven met ongebruikelijke "muziek-instrumenten", deelnemen aan een pannenkoekenrace, zich uitleven met verf op 3 grote wanden (die de hele zomer in de speeltuin te zien zijn) en speelse dansjes uitvoeren onder leiding van enthousiaste leerlingen van balletschool Paulette Willemse.

Als herinnering aan deze bijzondere verjaardag kon iedereen een authentieke foto maken binnen een levensgrote schilderijlijst....Jan, Bets, Richard en Frencie waren de eersten die zich op deze manier lieten vereeuwigen!

"Meneer Alphons" opende deze feestelijke dagen met een mooie speech en heropende de speeltuin voor de komende 100 jaar, door Richard en Frencie een lint door te laten knippen.

Muziek was er ook volop, er waren optredens van het Seniorenorkest Bommelerwaard, Spuug-Zat, het Hèmerts Visserskoor en als kers op de taart de 2 (laatste) optredens van de Wout Akkermans Kapel! Een illustre duo van “gastvrouwen” zorgde 3 dagen lang voor een bijzondere noot en aparte ambiance.

Walter Esch

Parade militaire voertuigen

Uit de gemeenteraad

Beste dorpsgenoten,

In deze bijdrage wil ik een aantal onderwerpen met u bespreken, waar we in het afgelopen jaar van mijn eerste raadsperiode, als gemeente-raad(sfractie) mee bezig zijn geweest.

Maaswaalweg

Begin mei hebben de wethouders Looijen van Zaltbommel en De Vreede van Maasdriel een samenwerkingsovereenkomst ondertekend. Hiermee is het startsein gegeven voor het verder uitwerken van de plannen om de Maaswaalweg door te trekken. Een lang gekoesterde wens voor veel inwoners van Delwijnen en Wellseind, maar ook voor Hèmersen die elke dag naar de A2 moeten. De bedoeling is dat de weg eind 2017 is gerealiseerd.

Zorg

In de Zorg zijn veel taken van het rijk naar de gemeente gekomen. In 2015 hebben de meeste mensen die zorg nodig hebben daar nog niet zo veel van gemerkt. Er is en wordt hard gewerkt aan de herindicaties. Dit houdt in dat gekeken wordt welke ondersteuning mensen nodig hebben, om zo lang mogelijk thuis te kunnen blijven wonen. Daarbij wordt ook een beroep gedaan op het 'netwerk', mensen die om u heen staan. Ons bereiken signalen dat mensen denken dat ze helemaal geen recht meer hebben op zorg (bijv. dag verzorging voor ouderen). Als u hier aan twijfelt, kunt u altijd contact opnemen met de

zorgaanbieders, bijvoorbeeld 't Slot in Gameren.

Contact met u!

In mijn eerste bijdrage in maart 2014 heb ik de afstand van de burger tot het gemeentebestuur als aandachtspunt genoemd. Als SGP-fractie zijn we in juni twee zaterdagen met de camper op stap geweest. Ook is de gemeenteraad 'On tour' op 11 juni in De Gaarde in gesprek geweest met inwoners van ons dorp. Bij beide activiteiten had de opkomst wel beter gekund. Een compliment aan de inwoners van Nederhemert-Zuid is wel op zijn plaats. Het percentage van alle bewoners van 't Aailand, wat aanwezig was op 11 juni, lag vele malen hoger dan het percentage van de 'Noordsen'. Mag ik hier de conclusie uit trekken, dat u allemaal tevreden bent?

Dorpsraad

Op 8 juni hebben we als gemeenteraad en wethouders een avond met de dorps-/wijkplatforms en dorps coördinatoren gesproken over het gebiedsgericht werken. Het was leuk om te horen dat de dorpsraad Nederhemert, diverse keren als 'goed voorbeeld' aangehaald werd. Een compliment is dan ook hier op zijn plaats! Ze hebben al heel wat voor ons dorp kunnen betekenen. Ook het plan om met de jongeren uit ons dorp in gesprek te gaan om de oudejaarsdag en – nacht anders te gaan organiseren, zodat de overlast rondom het speeltuintje en de uiteindelijke kosten voor u afnemen, zal ik met belangstelling volgen.

Wat vindt u?

Was de titel van de SGP-folder die we onlangs hebben uitgebracht. Als u nog vragen of opmerkingen hebt, bent u van harte welkom op 't Eksternest. Wist u trouwens dat de gemeenteraadsvergaderingen live te volgen zijn, via de website van de gemeente Zaltbommel? Of als u zelf een keer een raadsvergadering wilt bijwonen, kunt u zich aanmelden als 'gast van de raad'.

Een redactielid stelt zich voor...

middelbare school een opleiding wil gaan volgen waar ik me thuis zal voelen. Maar wat?? Iets met kinderen? Mmm...

Een redactielid stelt zich voor...

Vertel iets over jezelf....een mooie startvraag met een brede mogelijkheid! Wat kan ik over mezelf vertellen wat interessant genoeg is om te lezen door iemand anders.. en wát zou ik over mezelf willen vertellen....

Mijn tot nu toe gelukkig leven begint op een idyllische plek langs de dijk, zo'n drie kilometer van Nederhemert. Ik groei daar op met blote voeten in het gras, tussen weilanden, fruitbomen, aardbeien, koeien en de dode rivierarm. Ik ben een trouwe hulp op de boerderij en breng verder lezend mijn dagen door. Lange tijd heb ik geen idee waar ik gelukkiger van zou kunnen worden.

Na de kinderjaren breken een aantal jaren aan van zoeken naar de juiste bestemming. Ik laat het ideaalbeeld van een beroep, gerelateerd aan een boerderij varen en besluit dat ik na de

Maar ome Wím is meester in Nieuwland en ik ga er als kind vaak logeren. Hij woont in een klassiek meestershuis aan de dorpschool vast. Als de kinderen weg zijn dwaal ik in mijn eentje door de oude school en kijk verlangend naar de mooie schriftjes, de spannende boeken en al die mooie, gekleurde papiertjes...

Op een dag weet ik het! Ik word juf! Van het groene weiland en de warme koeien naar een nieuwe liefde: papier en boeken! Van het platteland naar de stad! Wat heb ik het naar mijn zin! Fietsen door de drukke stad, vertier, winkels, gezelligheid, reizen met de trein en nieuwe vrienden!

Ik geniet van de studie en het andere leven! Elke dag naar de Driestar, het is een feest! Als ik mijn diploma op zak heb komt er een nieuwe periode. Dag studie... werken wordt het! Werken? Zo voelt het niet.

Weer een nieuwe periode breekt aan: Nederhemert is één van de plaatsen waar een vacature is. Als de dag van gisteren herinner ik me de eerste dagen op het kleine knusse schooltje aan de Hofstraat. Het bestuur met z'n allen in het piepkleine juffenkamertje op kleuterstoeltjes en al die leuke kinderen die nu allemaal ergens in de dertig zijn. Door hún kinderen herken ik nú weer eigenschappen van lang geleden...

Met een uitstapje naar Gameren, waar ik ook nog een poosje gewerkt heb, ben ik al mijn werkjaren in Nederhemert gebleven. Saai? Nee hoor!

Studeren wordt hobby. Ik ontdek nog altijd dat er nog zoveel meer te leren valt over de ontwikkeling van kinderen! Want wat is het

prachtig om met kinderen te kunnen en te mogen werken! Hun eerlijkheid, spontaniteit!

Van de fijne stad Gouda verhuis ik eerst weer terug naar Well. Na een aantal jaren is er een bruiloft, onze bruiloft! Ineens wérk ik niet alleen in Nederhemert, ik woon er ook. Er wordt eerst een flinke zoon geboren en later een mooi meisje. Nu vijfentwintig en tweeëntwintig jaar geleden.

Gelukkige jaren! Ik ontdek dat er naast school nog veel meer is wat mijn interesse heeft. Mijn dagen zijn te kort! Naaien, knutselen, fotograferen, tuinieren, lezen.... Photoshopperen wordt steeds verfijnder en inmiddels is het resultaat hiervan op de Wegwijzer te koop in eindeloze rekken vol kaarten. Maar ook geniet ik van het bezoeken van steden en musea, verdiepen in geschiedenis en de cultuur van dorpen en steden. Op school heb ik de groep met kinderen verruild voor een baan achter

het bureau. Een andere uitdaging. Ook weer fijn om te doen. Voor de dorpskrant verzorg ik kaft en opmaak en denk mee over de inhoud.

Nederhemert is inmiddels niet meer de plaats waar we wonen. In 1995 zien we in Wellseind ons droomhuis te koop staan: Preciés het huis waarvan ik vroeger dacht toen het gebouwd werd: 'Oh dáár zou ik echt graag willen wonen!' Hier in Wellseind wordt zeventien jaar geleden ook nog een lief jongetje geboren.

Als ik dit schrijf kijk ik naar buiten. De blauwe regen staat nog net in bloei. Veel is er veranderd in 50 levensjaren, maar de basis van toen, het gevoel van geluk, -met blote voeten in het gras-, dankbaarheid voor alle dingen die mij en ons gezin geschonken zijn, is onveranderd.

Een rijke zégen!!

Gerda Kooijman-Groeneveld

Zaltbommel viert bevrijding – dvd-

70 jaar bevrijding op DVD

In 2015 is het 70 jaar geleden dat ons land van de Tweede Wereldoorlog is bevrijd. Om hierbij stil te staan en om dit te vieren, organiseerde de gemeente Zaltbommel, samen met, vrijwilligers, organisaties en inwoners allerlei activiteiten. Wij legden een deel van deze evenementen vast op film. De DVD 'Zaltbommel herdenkt en viert 70 jaar bevrijding' is nu voor 10 euro te koop bij TRIP aan de Markt in Zaltbommel. TRIP is geopend van dinsdag tot en met zaterdag van 10.00 tot 16.00 uur en op zondag van 11.00 tot 15.00 uur.

Sponsortocht jeugdvereniging

Ben jij niet bang voor een sportieve uitdaging? Zet jij je graag in voor de vervolgde kerk? Pak dan de fiets, kom lopend, of op welke sportieve manier dan ook naar Gorinchem en laat je sponsoren! Op D.V. 25 april 2015 zal in Gorinchem, waar zich het hoofdkantoor van de SDOK bevindt, de actiedag van de HHJO (Landelijke Hersteld Hervormde Jongeren Organisatie) plaatsvinden. Jullie zijn van harte welkom in en rondom de Gomarus Scholengemeenschap te Gorinchem, op de fiets of lopend! Laat je sponsoren voor de landelijke actie "Verbonden in geloof. Medische hulp aan vervolgde christenen".

Hierna volgt een interessant programma, dit duurt tot ongeveer 16:00 uur. Dit programma zal onder andere bestaan uit een lezing door Habila, een christen uit Nigeria die zelf door een wonder aan de dood ontsnapt is. Hij zal ons wat vertellen over het leven als christen in Nigeria, met de dagelijkse dreiging van Boko Haram."

Wij als 13+ jongeren en leiding van de HHK Nederhemert zagen bovenstaande uitnodiging wel als een sportieve uitdaging om zo ook iets voor onze vervolgde christenen te doen. Maar hoe... Voor heel veel jongeren was fietsen naar Gorinchem een alledaagse route dus geen uitdaging, daarom het idee om over het water te gaan. 17 kilometer roeien met een kajak en 5 kilometer lopen.

Hieronder een kort verslag:

25 april jl. was het zover, 50 jongeren en begeleiders arriveerde om kwart voor zeven bij de kerk. Nadat de dominee de dag begonnen was met schriftlezing en gebed gingen we lopend naar de steiger van Gerard Vos waar 15 kajak's het water in gesleept werden. Een motorjacht ging als begeleiding mee waar ook nog verschillende begeleiders op meevoerden om de roeiers aan te moedigen en bij te staan waar nodig was. Ook de dominee en zijn vrouw waren erbij. Iedereen kon zijn waardevolle spullen en droge kleding op het motorjacht neerleggen en kreeg een tasje

met levensonderhoud mee voor onderweg. Zwemvesten werden aangedaan voor de veiligheid en men stapte met 3 personen in een kajak.

We werden heel enthousiast door “vroeg vogels uit Hemert” uitgezwaaid en begonnen aan de tocht. Iedereen vol goede moed. Even wennen, hoe konden we het beste roeien, dan ging de kajak naar links en dan naar rechts, dan kwam je weer niet vooruit, maar het viel voor ons als beginners niet tegen.

De stemming zat er goed in. Soms zakten er wat kajak's af maar het motorjacht gaf uitkomst, die nam de achterblijvers op sleeptouw en bracht ze weer bij de groep. Na ongeveer twee uur roeien, net voorbij Aalst, werd het tijd om even aan te meren, onze benen te strekken en onze magen te vullen. We moesten nog heel wat kilometers, maar een kwartiertje pauze was wel even nodig.

Voor elf uur moesten we bij de Andelse sluis zijn, en voor half twaalf bij het pontje in Woudrichem, dus gingen we weer met nieuwe energie onze tocht voortzetten. Het miezerde nog steeds, maar dat mocht de pret niet drukken. Er was gelukkig nog niemand omgeslagen al werd iedereen wel wat vertrouwder met zijn kajak, daardoor durfde men meer en werd er onderling nog wel eens met water geschept of een wedstrijdje gehouden.

Schipper Gijs hadden we in ons midden die de sluiswachter op kon roepen via een marifoon, dus toen we de sluis naderden stond die open en konden we er zo in. Een hele belevenis en ook wel een beetje spannend vijftien van die waggelende kajak's in een sluis, maar gelukkig ging het goed en begonnen we aan onze laatste kilometers. Dat waren denk ik voor iedereen wel de zwaarste. We moesten flink doorroeien om op tijd de pont in Woudrichem te halen. We hadden de stroming tegen. En tot overmaat van ramp ging er nog een kajak om met drie dames. Gelukkig konden de meiden snel op het motorjacht gehesen worden en droge kleren aan doen. De kajak werd aan het jacht vastgebonden.

Het eindpunt van de roeitocht kwam in zicht. Zeventien kilometer afgelegd in vier uur tijd, toch een hele

prestatie voor de jongeren (en begeleiders). Stijf van het zitten en toch wel een beetje vermoeid. Maar we waren er nog niet... De kajaks moesten uit het water getrokken worden en een paar honderd meter verder op een aanhangwagen getild worden. Allemaal in een rap tempo, want de tijd drong. Helaas haalden we de pont net niet en de pontbaas wilde niet de moeite nemen om een paar minuten op ons te wachten, dus zouden we een uur moeten wachten op de volgende pont.

En toen..... Onze schipper Gijs riep via zijn marifoon een onbekende schipper van een vrachtschip op die op dat moment op de Merwede in de buurt was, om te vragen of hij ons, tegen een vergoeding, naar de overkant wilde brengen. En wat een wonder, de schipper bedacht zich geen moment en liet zijn schip afstoppen en meerde bij de steiger van de pont aan. We stapte allemaal voorop de kop en werden veilig aan de overkant gebracht. We voelde ons net vluchtelingen. Toen de schipper hoorde van de actie werd hij zo enthousiast dat we gratis overgezet werden.

Aan de overkant bij Gorinchem ging de reis te voet verder. We kregen weer nieuwe energie en liepen vlotjes de vijf kilometer naar de Gomarus scholengemeenschap waar ons eindpunt was.

Daar aangekomen waren we blij dat we de reis helemaal volbracht hadden en dat er geen bijzonderheden gebeurd waren.

We kregen van de HHJO (Hersteld Hervormde Jongeren Organistatie) een lunch aangeboden en vrij snel daarna ging het middagprogramma beginnen. Het was een interessante lange middag met diverse sprekers. Het verhaal van Habila Adamu was toch wel het hoogtepunt. Hij was overgekomen naar Nederland en vertelden zijn verhaal. Hieronder een korte samenvatting.

Wie is Habila Adamu

Habila Adamu was jeugdleider in een kerk in Potiskum, een stad in het noorden van Nigeria. Op een avond eind november 2012 werd Habila van zijn bed gelicht door moslimextremisten. Met de loop van een Kalasjnikov tegen zijn gezicht gedrukt, kreeg hij de keuze: de islamitische geloofsbelijdenis uitspreken of sterven. Habila antwoordde: "Ik ben christen en zal dat blijven, al wordt het mijn dood!" Daarop haalde de aanvaller de trekker over. Habila viel – hevig bloedend – op de grond en werd voor dood achtergelaten. Door een wonder overleefde Habila deze moordaanslag en herstelde hij grotendeels van zijn verwondingen. Inmiddels woont Habila met zijn vrouw Vivian en hun kinderen David (7) en Gladys (1) in Jos, een stad in het midden van Nigeria. Christus spoort ons aan tot gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid aan de opdracht om van Hem te getuigen. Habila bleef staan voor zijn geloof, voor zijn Heiland, en was bereid zijn leven te geven. Zouden wij dat ook kunnen?"

Degene die het hoogste sponsorbedrag opgehaald had kreeg een prijs. Als team Nederhemert hadden wij duidelijk het hoogste sponsorbedrag opgehaald en Cornalt Oomen als persoon binnen ons team. Als prijs kreeg hij nog een kans om in de omgeving van Gorinchem te varen! namelijk een dagje (sloep)varen of kanoën op de Linge (varen of kanoën naar keuze, voor maximaal zes personen). Dat was wel even een hoeraatje.

Aan het einde van de middag werden we door diverse ouders per auto opgehaald en kwamen we weer veilig in Nederhemert aan.

We mogen terugzien op een lange intensieve, samenbindende, vermoeide, mooie en geslaagde tocht.

Op 25 mei 2015 overleed

Gerrit Millenaar

In de leeftijd van 94 jaar

Weduwnaar van Margretha Smits

Laatst gewoond hebbend: Molendwarsstraat 1

Op 21 juni 2015 overleed

Ernst van de Werken

In de leeftijd van 69 jaar

Echtgenoot van Jenneke Adriana Keinemans

Laatst gewoond hebbend: Hofstraat 5

Rouw

Op 12 april 2015 overleed

Cornelis van Aalst

In de leeftijd van 79 jaar

Weduwnaar van Johanna de Vries

Levenspartner van Marie Raads

Laatst gewoond hebbend: 't Zonneliend te Ammerzoden

